

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยดุสิตธานี

Factors Affecting the Choice of Undergraduate 1st Year Students

Dusit Thani College

วิมล อุ่นเพชร

WIMON OUNPHET

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2561

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยดุสิตธานี

Factors Affecting the Choice of Undergraduate 1st Year Students
Dusit Thani College

วิมล อุ่นเพชร
WIMON OUNPHET

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี
ชื่อ นามสกุล	วิมล อุ้นเพ็ชร
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี 2) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี และ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ระดับ ปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง โดยผู้ปกครองของนักศึกษา มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว ซึ่งผู้ปกครองของ นักศึกษา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้ผู้ปกครองของนักศึกษา มีรายได้มากกว่า 30,001 บาท และนักศึกษาพักอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม 2) การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวม นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านค่าใช้จ่าย ตลอดหลักสูตร และ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี พบว่า เพศ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีผล การตัดสินใจเลือกเรียน ระดับปริญญาตรี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

Thesis Title	Factors Affecting the Choice of Undergraduate 1 st Year Students Dusit Thani College
Author	Wimon Ounphet
Degree	Master of Home Economics (Home Economics)
Major Program	Home Economics
Academic Year	2018

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) study the personal factors of undergraduate 1 st year students Dusit Thani College, 2) the decision to undergraduate of 1st year students Dusit Thani College ,and 3) personal factors that affect the decision of undergraduate 1 st year students Dusit Thani College. The samples students were studying in undergraduate 1st year Dusit Thani College 229. The instrument used in this research was the statistical methods used to analyzed data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way analysis of variance. Data were analyze using a computer program.

The results showed that: 1) Individual students 1st year Dusit Thani College most were female parents of students a professional commercial / personal career. The parents of students a bachelor's degree. The parents of students were earning more than 30,001 baht and students were living in dorm / house / condominium, 2) the study of undergraduates Dusit Thani College students were as a priority. The high level the first two items in order from most to least was found that the side with the highest mean score. The reputation of the institution followed by the course content. The satisfaction of the instructor. The personal attention, the aptitude of students, the economic and social conditions and the average minimum was the cost of the program. and 3) personal factors that affect the decision to undergraduate students of 1st year Dusit Thani College found that gender, profession of parents. The educational level of parents family income and student were housing affect the decision to undergraduate study Dusit Thani College .The statistical significance level.05.

Keywords: Factors affecting, The choice, Undergraduate, 1st year student, Dusit Thani College

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.ธนภพ โสทรโยม ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้ความรู้ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องในด้านต่างๆ อย่างเต็มกำลัง และได้ให้กำลังใจตลอดมา จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์ ซึ่งเป็นประธานสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อารีโย กรรมการสอบ ที่ให้คำแนะนำและให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ โดยผู้วิจัยได้นำคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน เจ้าหน้าที่คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำการทำงานวิจัย และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยดุสิตธานี ที่ให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนเพื่อนๆ ที่ได้ให้กำลังใจตลอดมา

ประโยชน์และคุณค่าจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบูชาพระคุณบิดา มารดา บูรพาจารย์ ญาติพี่น้อง และผู้มีพระคุณทุกท่าน หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อบกพร่อง ผู้วิจัยขอน้อมรับด้วยความเคารพ และหากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่นำไปศึกษาในโอกาสต่อไป ผู้วิจัยขอยกความดีทั้งหมดแก่ทุกท่านที่กล่าวมาด้วยความจริงใจ

วิมล อุ่นเพ็ชร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 ตัวแปรที่ศึกษา	4
1.5 นิยามศัพท์	4
1.6 สมมติฐาน	6
1.7 กรอบแนวความคิด	6
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ	7
2.2 การบริหารจัดการธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร	12
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ	16
2.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวิทยาลัยดุสิตธานี	19
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	27
3.1 เครื่องมือที่ใช้	27
3.2 วิธีการ	28
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล	32
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
4.2 การอภิปรายผล	75
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	81
5.1 สรุปผล	82
5.2 ข้อเสนอแนะ	84

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เอกสารอ้างอิง	86
ภาคผนวก	90
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย	92
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย	98
ภาคผนวก ค ผลการคำนวณค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ	105
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	107

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ในปีการศึกษา 2556-2560	2
4.1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	33
4.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	33
4.3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	34
4.4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของครอบครัว	34
4.5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา	35
4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวม	35
4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	36
4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน	37
4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา	38
4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว	38
4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม	39
4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร	40
4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	41
4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามเพศ	43

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	45
4.16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	46
4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดย เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	47
4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบ รายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	48
4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	49
4.20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบราย คู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	50
4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วย วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	51
4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบ รายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	52
4.23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	54
4.24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดย เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	55
4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดย เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.26	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	57
4.27	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	58
4.28	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว	60
4.29	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	61
4.30	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	62
4.31	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	63
4.32	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	64
4.33	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	65
4.34	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	66
4.35	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	67
4.36	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	70
4.38 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	71
4.39 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	72
4.40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	73
4.41 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	74

สารบัญภาพ

ภาพที่

1.1 กรอบแนวความคิด

หน้า

6

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คือยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาสติปัญญาและการต่อยอดของภูมิปัญญาของผู้เรียน เพื่อให้รู้จักคิด การวิเคราะห์ และการใช้เหตุผล ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่มีไปใช้ประโยชน์ในการทำงานและการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพต่อไป เราจึงต้องพัฒนาการอุดมศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเกิดความสอดคล้องในการพัฒนาประเทศในศตวรรษใหม่ ดังนั้น “อุดมศึกษา” ถือเป็นหัวใจสำคัญในการผลิตกำลังคนและองค์ความรู้ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมูลค่ามากที่สุดใน การพัฒนาประเทศ เนื่องจาก “อุดมศึกษา” เป็นรอยต่อระหว่าง การเปลี่ยนแปลงผ่านคนในช่วงวัยเด็กและเยาวชน เพื่อพร้อมก้าวสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่จะเป็นฟันเฟืองและกำลังสำคัญให้สังคมและประเทศชาติต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2552)

วิทยาลัยดุสิตธานีเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและรีสอร์ท สาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการบริการในธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม และสาขาวิชาการจัดการไมซ์และอีเวนต์ส์ โดยมีความมุ่งมั่นในการผลิตบัณฑิตทุกคนให้มีความรู้ความสามารถและเป็นผู้ผู้นำในอุตสาหกรรมบริการ เพื่อคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติพร้อมทั้งส่งเสริมการวิจัยค้นคว้าและการศึกษา เพื่อความรอบรู้ในการศึกษาอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพที่เป็นมาตรฐานสากล (วิทยาลัยดุสิตธานี, 2560)

การจัดการศึกษาของวิทยาลัยจะสอดคล้องตามปณิธานที่ตั้งไว้ได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่วิทยาลัย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษาได้ร่วมกันจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุข มีความพึงพอใจในการเรียน ได้เลือกเรียนตามความถนัดตามความสนใจ ได้เรียนกับครูที่เข้าใจเขา ร่วมคิดไปกับเขา เอาใจใส่ต่อเด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และสามารถจูงใจเขาให้ตื่นตัวไปกับบทเรียนในแต่ละบท ให้สนุกไปกับกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ให้เขามีกำลังใจที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มาแลกเปลี่ยนกัน และให้มีความรักต่อสิ่งที่เรียน ต่อครู ต่อเพื่อน และต่อธรรมชาติที่แวดล้อมให้มีศรัทธาต่อการดำรงชีวิต และให้รู้จักสร้าง ความหวังเพื่ออนาคตของตนและสังคมของประเทศชาติ อันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนและบัณฑิตที่มีคุณภาพ

การจัดการศึกษาของภาคเอกชนเป็นเรื่องของการลงทุนย่อมหวังผลกำไร เป็น “ธุรกิจการศึกษา” ที่นอกจากจะต้องเน้นวิชาการแล้วยังต้องเป็นไปตามหลักเศรษฐศาสตร์ คือ ต้องได้กำไร สถาบันการศึกษาจึงจะสามารถอยู่รอดและมีเสถียรภาพ ซึ่งปัญหาของการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาภาคเอกชน อันได้แก่ สถานการณ์การแข่งขันทางธุรกิจในปัจจุบัน ซึ่งมีการแข่งขันสูง

ผลกระทบภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้นักศึกษาในวิทยาลัยดุสิตธานีมีแนวโน้มลดลง ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ในปีการศึกษา 2556-2560

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา
2560	705
2559	744
2558	716
2557	706
2556	791

จากตารางที่ 1.1 สถิติจำนวนนักศึกษาที่ลดลงนั้น ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของวิทยาลัย เนื่องจากปัจจัยนำเข้าที่สำคัญคือ เรื่องของเงินทุนที่ต้องนำมาดำเนินการพัฒนาระบบบริหารของวิทยาลัย ดังที่นิธิพร ศุภฤทธิ์ (2553) ได้รายงานว่าการศึกษาของสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศปรากฏว่า ในปัจจุบันสัดส่วนของการจัดการศึกษาเอกชนได้ลดลงในทุกระดับ ผลการศึกษาวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับสภาพดำเนินการจัดการศึกษาเอกชนปรากฏว่า การจัดการศึกษาอยู่ในสภาพที่สมควรต้องปรับปรุงหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาทางวิชาการ การพัฒนาบุคลากร และการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอน ทำให้การบริหารงานของผู้บริหารสถาบันยังขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้บริหารส่วนหนึ่งยังมีความรู้และประสบการณ์บริหารงานไม่เพียงพอ ฯลฯ สาเหตุดังกล่าว ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งขาดความไว้วางใจ และมีผลต่อการเลือกโรงเรียนของนักเรียนและผู้ปกครองด้วย

ด้วยความสำคัญและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาในการนำผลที่ได้จากการศึกษา ไปวางแผนจัดการศึกษา การแนะนำ และการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าศึกษา และเพื่อทราบข้อมูลความต้องการในการศึกษาต่อด้านต่างๆ และทางสถาบันการศึกษาจะได้วางแผนในการเตรียมการเพื่อจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการของนักศึกษา ตลอดจนการวางแผนและเตรียมการพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ ของสถาบัน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

1.2.2 เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา

1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้แก่ เพศ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษา

2) การตัดสินใจเลือกเรียนของผู้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 2.1) ด้านชื่อเสียงของสถาบัน 2.2) ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน 2.3) ด้านความถนัดของนักศึกษา 2.4) ด้านความสนใจส่วนตัว 2.5) ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม 2.6) ด้านเนื้อหาหลักสูตร และ 2.7) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ปี พ.ศ. 2561 ในคณะอุตสาหกรรมบริการ ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร (Culinary Arts and Kitchen Management) สาขาวิชานวัตกรรมการบริการในธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (Service Innovation in Tourism and Hotel Business) สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและรีสอร์ท (Hotel and Resort Management) สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว (Tourism Management) และสาขาวิชาการจัดการนิทรรศการและการประชุม (Mice and Events Management) มีจำนวนทั้งสิ้น 535 คน (งานทะเบียน วิทยาลัยดุสิตธานี, 2561)

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ปีการศึกษา 2561 ในคณะอุตสาหกรรมบริการ ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร (Culinary Arts and Kitchen Management) สาขาวิชานวัตกรรมการบริการในธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (Service Innovation in Tourism and Hotel Business) สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและรีสอร์ท (Hotel and Resort Management) สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว (Tourism Management) และสาขาวิชาการจัดการนิทรรศการและการประชุม (Mice and Events Management) จำนวน 229 คน

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ทำวิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ในคณะอุตสาหกรรมบริการ ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร (Culinary Arts and Kitchen Management) สาขาวิชานวัตกรรมการบริการในธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (Service Innovation in Tourism and Hotel Business) สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและรีสอร์ท (Hotel and Resort Management) สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว (Tourism Management) และสาขาวิชาการจัดการนิทรรศการและการประชุม (Mice and Events Management)

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เวลาในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2561 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ได้แก่

- 1.1 เพศ
- 1.2 อาชีพของผู้ปกครอง
- 1.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- 1.4 รายได้ของครอบครัว
- 1.5 ที่พักอาศัยของนักศึกษา

1.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานีใน 7 ด้าน คือ

1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน
2. ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน
3. ด้านความถนัดของนักศึกษา
4. ด้านความสนใจส่วนตัว
5. ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม
6. ด้านเนื้อหาหลักสูตร
7. ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ได้แก่

- 1) เพศ หมายถึง นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี
- 2) อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง กิจกรรมหรืองานที่สร้างรายได้หลักให้แก่ผู้ปกครองของผู้เรียน ได้แก่ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ เกษตรกร ค้าขาย รับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว
- 3) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองของนักศึกษา ซึ่งมีการศึกษาตั้งแต่ มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ปวช./ปวส. จนถึงการศึกษาระดับปริญญาเอก
- 4) รายได้ของครอบครัว หมายถึง เงินแต่ละเดือนของผู้ปกครองหรือครอบครัวที่ได้รับจากการทำงานในอาชีพที่ทำในปัจจุบัน ได้แก่ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท 10,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท 30,001-40,000 บาท 40,001-50,000 บาท และสูงกว่า 50,000 บาท
- 5) ที่พักอาศัยของนักศึกษา หมายถึง ที่พักอาศัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในปัจจุบัน ได้แก่ หอพัก อพาร์ทเมนท์ บ้านเช่า บ้านญาติ บ้านบิดา มารดา

1.5.2 การตัดสินใจเลือกเรียน หมายถึง เหตุชักนำหรือเป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเรียนวิทยาลัยดุสิตธานี โดยผ่านกระบวนการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อให้ได้มาเรียนในวิทยาลัยซึ่งที่ดีที่สุดและเหมาะสมกับนักศึกษามากที่สุดประกอบด้วย

1) ด้านชื่อเสียงของสถาบัน หมายถึง ความมีชื่อเสียงด้านวิชาการของสถานศึกษา ความมีชื่อเสียงในผลงานทางวิชาการของนักศึกษา และคุณภาพของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป ทำให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

2) ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน เช่น มีวิธีการสอน หรือเทคนิคการสอน ที่เสริมสร้างให้ นักเรียนมีทักษะวิชาชีพมากขึ้น มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างเหมาะสม มีการวัดผลประเมินผลอย่างมาตรฐาน และมีการติดตามให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

3) ด้านความถนัดของนักศึกษา หมายถึง ความชำนาญซึ่งเกิดจากการฝึกหรือการปฏิบัติสิ่งนั้นอยู่เป็นประจำ ประกอบด้วย วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง วิชาชีพที่เลือกเคยฝึกปฏิบัติมาตั้งแต่เด็ก มีประสบการณ์พื้นฐานอยู่บ้างแล้ว เหมาะสมกับบุคลิกภาพ และรู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์ในด้านวิชาชีพ

4) ด้านความสนใจส่วนตัว หมายถึง แรงจูงใจและความต้องการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพที่เหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของตน ต้องการมีความรู้และมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น การได้รับวุฒิเพิ่มหรือสูงขึ้น การมีชื่อเสียงเกียรติยศและศักดิ์ศรี การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การมีเพื่อน

5) ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษา ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน เช่น รายได้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง หรือระหว่างเรียนมีทุนการศึกษา สามารถหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษา และเมื่อจบแล้วทำงานมีรายได้ดี การได้รับการยกย่องจากเพื่อนหรือบุคคลอื่น การมีบทบาทหน้าที่ส่วนร่วม การได้เลื่อนสถานภาพ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และการมีเกียรติยศชื่อเสียง เป็นต้น

6) ด้านเนื้อหาหลักสูตร หมายถึง ความหลากหลายของหลักสูตรที่มีให้เลือกเรียนหลายๆ ด้าน หลักสูตรมีความต่อเนื่องสามารถศึกษาในระดับสูงขึ้น วิธีการสอน การนำไปประกอบอาชีพ ค่านิยมที่พึงประสงค์ การจัดประสบการณ์เสริม การฝึกงานในสถานประกอบการ

7) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร หมายถึง ค่าใช้จ่ายหรือค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตลอดการเรียนระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ซึ่งค่าใช้จ่ายดังกล่าวอาจจะแตกต่างกันในแต่ละหลักสูตร และแต่ละสาขาวิชา

1.5.3 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยดุสิตธานี

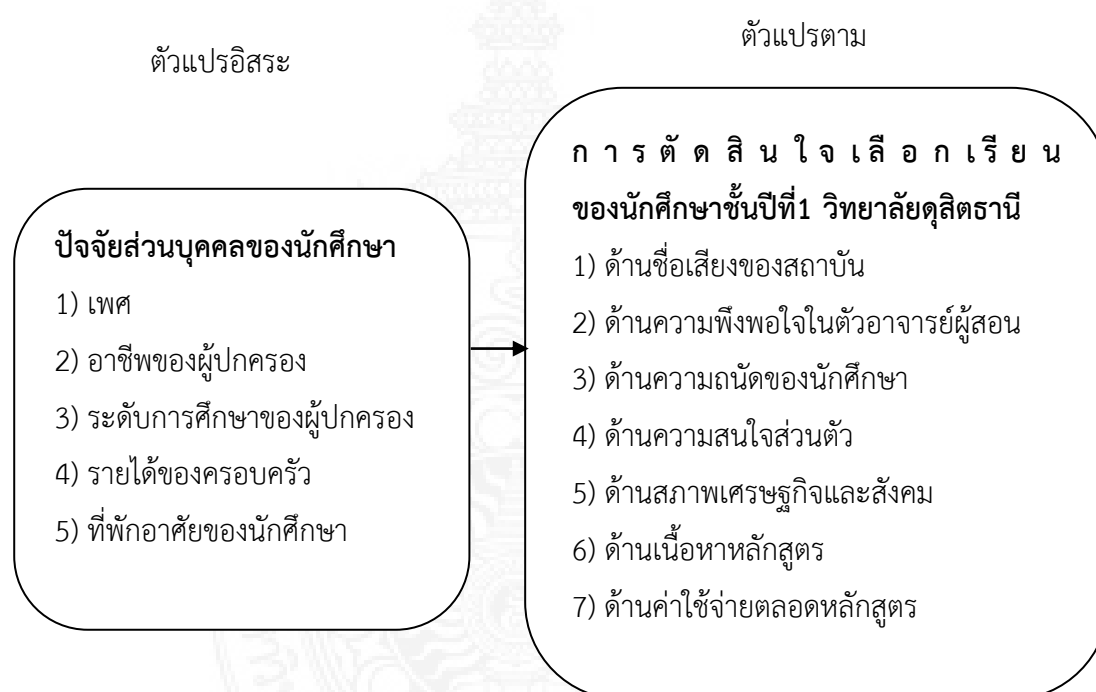
1.5.4 วิทยาลัยดุสิตธานี หมายถึง สถาบันการศึกษาเอกชน ซึ่งได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร (Culinary Arts and Kitchen Management) สาขาวิชานวัตกรรมการบริการในธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (Service Innovation in Tourism and Hotel Business) สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและรีสอร์ท

(Hotel and Resort Management) สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว (Tourism Management) และสาขาวิชาการจัดการนิทรรศการและการประชุม (Mice and Events Management)

1.6 สมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน

1.7 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนในการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยดุสิตธานีต่อไป

1.8.2 เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับวิทยาลัยดุสิตธานี ที่จะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหารของผู้เรียนวิทยาลัยดุสิตธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบการศึกษาซึ่งดำเนินการศึกษา ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
- 2.2 การบริหารจัดการธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ
- 2.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวิทยาลัยดุสิตธานี
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.1.1 ความหมายของการตัดสินใจ

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้มากมาย แต่ส่วนใหญ่ก็มีความหมายในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

Herbert A.Simon (1960) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือกระบวนการที่ประกอบไปด้วย เซอาน์ปัญญา (Intelligence Activity) หรือการหาโอกาสที่จะตัดสินใจ การสืบเสาะหาข่าวสาร สภาพทางสิ่งแวดล้อม สำหรับจะใช้ในการตัดสินใจกิจกรรมออกแบบ (Design Activity) หรือการหาแนวทางเลือกที่พอเป็นไปได้ หมายถึง เป็นการสร้าง พัฒนา วิเคราะห์แนวทางต่างๆ ที่จะนำไปปฏิบัติได้ กิจกรรมคัดเลือก (Choice Activity) หรือการเลือกทางเลือกจากทางเลือกที่มีอยู่ หมายถึง การเลือกทางเลือกที่เหมาะสมจะนำไปปฏิบัติได้

Edgar F.House (1979) กล่าวว่า “การตัดสินใจก็คือการเลือกเอาทางเลือกของวิธีการ กระทำทางหนึ่งจากหลายๆ ทางที่มีอยู่ ความมุ่งหมายของการตัดสินใจคือการกำหนดวัตถุประสงค์ และการทำให้วัตถุประสงค์บรรลุผลสำเร็จ”

สมคิด (2555) กล่าวถึงการตัดสินใจ หมายถึง การตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติ ซึ่งมีหลายทางเป็นแนวปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ การตัดสินใจนี้อาจเป็นการตัดสินใจที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งหลายอย่าง เพื่อความสำเร็จตรงตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ในทางปฏิบัติการตัดสินใจมักเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน และมีวิธีการแก้ปัญหาให้วินิจฉัย มากกว่าหนึ่งทางเสมอ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้วินิจฉัยปัญหาว่าจะเลือกสั่งการปฏิบัติ โดยวิธีใดจึงจะบรรลุเป้าหมายอย่างดีที่สุดและบังเกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรนั้น

ประดิษฐ์ (2552) กล่าวว่า การตัดสินใจคือกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ อย่างเป็นรอบคอบ ไตร่ตรอง และตัดสินใจเลือก หรือไม่เลือก ทำหรือไม่ทำ เพื่อนำไปสู่วัตถุประสงค์ที่ตัวเองต้องการ

สายม่าน (2554) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ ทั้งในเรื่องวัตถุประสงค์ในองค์การและการสนับสนุนเอาวิถีทางที่ดีที่สุดที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

เกษรา (2550) ได้กล่าวว่า สาเหตุสำคัญของการตัดสินใจก็คือ การเลือก ดังนั้นผู้บริหารทำการตัดสินใจก็คือ ผู้บริหารทำการเลือกทางเลือก (alternatives) ซึ่งต้องมีตั้งแต่สองทางเลือกขึ้นไปและเลือกทางเลือกเดียวที่ชอบ

ชูศรี (2552) ได้อธิบายว่า การตัดสินใจก็คือการเลือกเอาทางเลือกของวิธีการกระทำทางหนึ่งจากหลาย ๆ ทางที่มีอยู่ ความมุ่งหมายของการตัดสินใจก็คือการกำหนดวัตถุประสงค์ และทำให้วัตถุประสงค์บรรลุผลสำเร็จ

ศศิธร (2553) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ ก็คือ การเลือกทางใดทางหนึ่งจากหลาย ๆ ทาง (a choice among alternative) นั่นเอง

กิตติภณ (2553) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่าเป็น การคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลจากทางเลือกหลาย ๆ ทางที่เห็นว่าดีที่สุด และสามารถนำไปสู่ทางเลือกที่ดีตามที่ได้วางเป้าหมายไว้ ดังนั้นการตัดสินใจที่ถือว่าดีนั้นจะต้องเป็นทางเลือกซึ่งเป็นแนวทางที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางใดทางหนึ่งจากหนทางที่มีอยู่หลาย ๆ ทางและขึ้นอยู่กับเหตุผลที่เลือกและในการตัดสินใจประกอบด้วยประเภทของการตัดสินใจคือการตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่แน่นอน การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่ไม่แน่นอน และการตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยง ในขั้นตอนการตัดสินใจเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในการที่จะเลือกเรียน และเหตุผลที่ประกอบการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษา

2.1.2 ทฤษฎีการตัดสินใจ แบ่งออกเป็น 2 ทฤษฎี (มะลิ, 2552) ดังนี้

1) ทฤษฎีพรรณนา (Descriptive Theory) เป็นการตัดสินใจในลักษณะหรือในสภาพการณ์ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ซึ่งเกิดในชีวิตประจำวัน การตัดสินใจนี้อาจจะไม่ตรงกับหลักเกณฑ์ที่ควรจะเป็นและมักไม่เกิดผลได้ผลเสียมากนัก เช่น จะกินอะไร จะใส่เสื้ออะไร

2) ทฤษฎีบรรทัดฐาน (Normative Theory) เป็นการตัดสินใจที่มีหลักเกณฑ์ และมักควรยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

2.1 ค่าความคาดหวัง (Expected Value) คือ ความน่าจะเป็นไปได้ในทางคณิตศาสตร์ ของผลได้ ผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจที่จะเลือกกระทำพฤติกรรมนั้น แต่ในบางครั้งก็จะตัดสินใจที่จะเลือกทำพฤติกรรมนั้น ถ้าผลออกมาในทางบวก

2.2 อรรถประโยชน์ของความคาดหวัง (Expected Utility) เป็นการตัดสินใจที่ไม่ได้ตัดสินใจตามเหตุผลของความน่าจะเป็นตามผลได้ผลเสีย แต่ยังคงคิดถึงความรู้สึกในขณะที่ทำ ว่ามีค่ามากน้อยเพียงใด

2.3 อรรถประโยชน์คาดหวังตามความรู้สึก (Subjective Expected Utility) การตัดสินใจของมนุษย์มิได้พิจารณาเพียงความรู้สึกเท่านั้น หากพิจารณาโอกาสตามความรู้สึกด้วย และโอกาสตามความรู้สึกนี้แตกต่างจากโอกาสที่เป็นจริง

การตัดสินใจโดยปกติมนุษย์จะตัดสินใจก็ต่อเมื่อได้รับรู้ข้อมูลย้อนกลับ หรือคาดได้ว่าผลจะเป็นอย่างไร การตัดสินใจเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ซึ่งเขาวัดปัญญาของมนุษย์จะทำหน้าที่เลือกสิ่งสำคัญและคาดการณ์ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น อาจสรุปได้ดังนี้

- 1) พฤติกรรมที่เกิดจากการตัดสินใจมีผลมาจากผลลัพธ์ที่ออกมาในสังคม
- 2) การเล็งผลลัพธ์ในสังคมว่าเป็นอย่างไร มักไม่ใช่ผลลัพธ์ที่บุคคลต้องการในตนเอง และบุคคล การวางแผนความคาดหวังต่างๆ อาจคล้ายกัน แต่รูปแบบพฤติกรรมจะต่างกันตามลักษณะของบริบทของสิ่งแวดล้อมและหน้าที่
- 3) ถ้าพฤติกรรมเป็นสิ่งที่สืบทอดความใฝ่ฝัน ความต้องการจะเป็นไปตามความใฝ่ฝันนั้นจะมีขีดจำกัดเพราะบุคคลจะค่อยๆ ปฏิบัติเพื่อมองหาทางเลือกหรือทางที่เป็นไปได้ในอนาคตมากกว่า
- 4) การตัดสินใจไม่ใช่พฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรือทำได้โดยอัตโนมัติแต่นักเรียนจะมีระบบการสื่อสาร ตรวจสอบข้อมูลแปลงข้อมูลอยู่ในตนเอง พฤติกรรมที่เข้ามาเกี่ยวข้อง และพื้นฐานในการตัดสินใจจะเกี่ยวกับมโนทัศน์ของแต่ละคน

มะลิ (2552) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดเวลาในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในหน่วยงานการตัดสินใจอาจจะทำโดยบุคคลเพียงเดียวกัน หรือเป็นกลุ่มบุคคลแล้วแต่ความเหมาะสมของกรณีรูปแบบของการตัดสินใจ โดยถือเอาจำนวนคนที่ร่วมตัดสินใจเป็นเกณฑ์ สามารถจำแนกออกได้ 2 รูปแบบ ดังนี้

- 1) การตัดสินใจโดยบุคคลเดียว (Individual decision making) ใช้สำหรับการตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ ที่ผู้ทำการตัดสินใจได้กำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว หรือเรื่องเร่งด่วนฉุกเฉินที่ไม่มีเวลาพอสำหรับการปรึกษาร่วมกับบุคคลอื่น
- 2) การตัดสินใจโดยกลุ่มบุคคล (Group decision making) เป็นการตัดสินใจโดยให้ผู้ที่ทำหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจนั้น ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และให้ข้อมูล การตัดสินใจโดยบุคคลนี้เหมาะสำหรับการตัดสินใจในเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อน หรือเรื่องผู้บริหารไม่มีข้อมูลข่าวสารเพียงพอหรือยังขาดประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ หรือไม่มีความชำนาญทางด้านนั้นอย่างเพียงพอ จึงจำเป็นต้องฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ แล้วประมวลความคิดเห็นเหล่านั้นมาเป็นสิ่งกำหนดการตัดสินใจ

2.1.3 ขั้นตอนการตัดสินใจ

การตัดสินใจเป็นหน้าที่ของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อเป็นกระบวนการ (Process) และต้องมี การพิจารณาข้อมูลต่างๆ อย่างรอบคอบจากนั้น จึงทำการกำหนดทางเลือกและเลือกทางที่ดีที่สุดขึ้นมาและนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป ซึ่งแนวความคิดของนักวิชาการได้แบ่งขั้นตอนการตัดสินใจไว้มีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน

โดยทั่วไปกระบวนการตัดสินใจจะมีความแตกต่างกันในด้านการจัดกลุ่มของแต่ละขั้นตอนสำหรับกระบวนการตัดสินใจ (อภิรัตน์, 2554) ดังนี้

- 1) การกำหนดปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา สำหรับขั้นตอนแรกของการตัดสินใจ จะเป็นการกำหนดปัญหา และวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาให้เกิดความชัดเจนก่อน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนบางครั้งยากต่อการระบุมาจากสาเหตุใด เช่น ผู้เรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับกร

คลาดแคลนทุนทรัพย์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ โดยทั่วไปการแบ่งประเภทของปัญหา ได้แก่ ปัญหาที่เป็นมาตั้งแต่อดีตและปัญหามีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นในอนาคต ปัญหาที่ทราบล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้น และควรเตรียมการหาวิธีทางหรือการแก้ปัญหาเฉพาะด้านเป็นปัญหาที่เกิดจากสาเหตุเดียว และสามารถแก้ไขสำเร็จได้ง่าย เป็นต้น

2) การกำหนดทางเลือกต่างๆ ที่จะใช้แก้ปัญหา เมื่อผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ สามารถกำหนดปัญหาได้ชัดเจนแล้ว โดยจะต้องมีการกลั่นกรองข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทั้งหมด เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่างๆ ของผู้เรียนที่ให้ความสนใจข้อมูลทั้งหมดจะถูกนำมากำหนดเป็นทางเลือกเพื่อการตัดสินใจทางเลือกที่กำหนดในขั้นตอนนี้อาจมีหลายทางเลือก เช่น ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านสถานที่ตั้ง ด้านเหตุผล ด้านค่าใช้จ่าย

3) การประเมินผลทางเลือกต่างๆ ที่ได้กำหนดหลังจากได้ทราบถึงปัญหาแล้วทำการกำหนดทางเลือกต่างๆ ที่จะใช้แก้ปัญหา จากนั้นจึงทำการประเมินผลทางเลือกต่างๆ ซึ่งเป็นแนวทางการนำปัญหาไปสู่การแก้ไข ในขั้นตอนนี้ผู้ตัดสินใจจะคิดว่าทางเลือกใดดีที่สุด นอกจากนี้ จะต้องพิจารณาด้วยว่าการตัดสินใจในทางเลือกหนึ่ง ย่อมส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่นๆ ตามมาได้ ดังนั้นควรประเมินทางเลือกอย่างรอบคอบ สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นจะเป็นการพิจารณาปัญหาจากปัจจัยภายนอกมากกว่าเช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ปัญหาระหว่างการเดินทาง

4) การตัดสินใจเลือกที่เหมาะสมที่สุดเป็นการนำเอาทางเลือกต่างๆ มาเปรียบเทียบว่า ทางเลือกใดจะเหมาะสมและเป็นไปได้มากกว่ากัน เช่น ผู้เรียนคลาดแคลนทุนทรัพย์ไม่เพียงพอ อาจใช้ทางเลือกที่เป็นไปได้มากที่สุดคือการกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นต้น

5) ดำเนินการตามทางเลือกที่ตัดสินใจเป็นการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด และมีความเหมาะสมมากที่สุด จากนั้นจึงนำผลการตัดสินใจสู่การปฏิบัติและประเมินผลต่อไป

6) ประเมินผลที่เกิดจากทางเลือกนั้นๆ การประเมินผลเป็นการพิจารณาความแตกต่าง จากทางเลือกที่ตัดสินใจ ทั้งนี้ผู้เรียนต้องทำการเปรียบเทียบข้อมูลกับปัญหามีความแตกต่างกัน หรือไม่ และความต่างนั้นมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยตีค่าของความต่างนั้นจากผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ว่าเป็นผลดีหรือผลเสียต่อผู้ที่ต้องการศึกษาต่ออย่างไร

2.1.4 อุปสรรคในการตัดสินใจ

ในการหาวิธีแก้ไขปัญหานั้น ต้องใช้ความคิดเพื่อหาวิธีความแตกต่าง และหลากหลาย โดยวิเคราะห์หาสาเหตุที่แท้จริงก่อนหาวิธีแก้ไขไว้หลายๆ แนวทาง ซึ่งมีหลักการสำคัญคือ พยายามคิดอย่างสร้างสรรค์จากประสบการณ์ และความชำนาญที่มีอยู่ ปัญหา หมายถึง อุปสรรคหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดข้อง ตลอดจนทำให้ผลการดำเนินงานที่ไม่สามารถบรรลุถึงจุดหมายที่กำหนดไว้ และเมื่อมีปัญหา หรืออุปสรรคเกิดขึ้นไม่ว่าปัญหานั้นจะมีความสำคัญหรือไม่ การที่จะให้ได้มาซึ่งแนวทางในการแก้ไขเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้นั้น ผู้ตัดสินใจจะต้องทำการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นค้นหาสาเหตุวิเคราะห์สถานการณ์ เป็นต้น สำหรับการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อหาวิธีแก้ไขที่เหมาะสมมี 2 วิธี (อภีรัตน์, 2554) คือ

1) การหาประเด็นที่สำคัญของปัญหา กระบวนการของปัญหาเริ่มต้นด้วยการตั้งคำถามแล้วหาคำตอบที่คิดว่าจะเป็นสาเหตุ ดังนั้นการใช้คำถามที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญ เพราะจะ

นำไปสู่ การแก้ปัญหาอย่างตรงจุดด้วยการตั้งคำถาม การจับประเด็นหรือจุดสำคัญของปัญหาคือการ
 ปีบประเด็นปัญหาต่างๆ ให้แคบ โดยการศึกษาลักษณะปัญหาอย่างถี่ถ้วน การทำให้ประเด็นปัญหา
 แคบลงจากการรวบรวมสิ่งที่เกิดขึ้นและคิดว่าเป็นสาเหตุสำคัญ วิธีการรวบรวมสิ่งที่เกิดขึ้นอาจทำได้
 การใช้แบบแสดงความคิดเห็นขอเสนอแนะแบบรายงานผลการปฏิบัติงาน

2) การตีประเด็นปัญหาให้แตก วิธีการในการตีประเด็นปัญหาเพื่อสาเหตุของปัญหา
 ได้ อย่างแท้จริง คือการใช้แผนภาพประเด็นปัญหา วิธีการหาแผนภาพประเด็นปัญหาคือ การค่อยๆ
 แตกแขนงประเด็นปัญหาที่มีอยู่ ออกเป็นประเด็นย่อยๆ โดยการตั้งคำถามไปสู่คำตอบใช่หรือไม่ใช่
 ด้วยวิธีการเช่นนี้จะทำให้สามารถแตกประเด็นปัญหาย่อยๆ ได้จากประเด็นปัญหาย่อยๆ สามารถ
 นำไปสู่ วิธีการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม สรุปได้ว่า กระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การกำหนดปัญหา
 และวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการกำหนดทางเลือกต่างๆ ที่จะใช้แก้ปัญหาการประเมินผลทางเลือกที่
 กำหนดการตัดสินใจเลือกที่เหมาะสมที่สุดดำเนินการตามทางเลือกที่ตัดสินใจและการประเมินผลที่
 เกิดจากทางเลือกนั้นๆ โดยผู้บริหารสามารถใช้ตัวแบบของการตัดสินใจทางการบริหาร ได้แก่ ตัวแบบ
 การตัดสินใจโดยใช้เหตุผล ตัวแบบการตัดสินใจโดยความพึงพอใจ ตัวแบบการตัดสินใจ โดยส่วนเพิ่ม
 ตัวแบบการตัดสินใจโดยความไม่แน่นอน ตัวแบบการตัดสินใจโดยนวัตกรรมและการเรียนรู้

2.1.5 ประเภทของการตัดสินใจ

โสมาตรม์ (2552) ได้อธิบายถึงประเภทของการทำการตัดสินใจไว้ว่า ในการทำการ
 ตัดสินใจกระบวนการหาหนทางเลือกที่ดีที่สุด หรือเหมาะสมที่สุดในปัญหาหนึ่ง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับผู้ทำ
 การตัดสินใจและทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะการณ์นอกบังคับที่จะเกิดขึ้นมาน้อยเพียงใด ดังนั้นจึงแบ่ง
 ประเภทของการตัดสินใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่แน่นอน (decision making under certainty)
 เป็นการตัดสินใจที่ผู้ทำการตัดสินใจทราบแน่นอนว่าสภาวะการณ์ใด ๆ จะเกิดและจะทำการตัดสินใจ
 ภายใต้สภาวะการณ์นั้น

2) การทำการตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่ไม่แน่นอน (decision making under
 uncertainty) เป็นการทำการตัดสินใจที่ผู้ตัดสินใจทราบเพียงว่ามีสภาวะการณ์ที่มาจากข้อข้องบ้าง แต่ไม่
 ทราบโอกาสและความน่าจะเป็น โดยอาศัยข้อสันนิษฐานจากตัวอย่าง

3) การทำการตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยง (decision making under risk) เป็นการ
 ตัดสินใจที่ผู้ทำการตัดสินใจทราบสภาวะการณ์ใดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่จะทำการตัดสินใจ และทราบ
 ความน่าจะเป็นของปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับแต่สภาวะการณ์ด้วย

ประดิษฐ์ (2552) ได้แบ่งประเภทของการตัดสินใจไว้ดังนี้

1) การตัดสินใจที่ผลลัพธ์เป็นที่รู้เด่นชัด

2) การตัดสินใจที่มีการเสี่ยงที่พอคำนวณได้ ผลลัพธ์ในกรณีนี้จะไม่แน่นอนเหมือนใน
 ข้อแรก แต่พอจะคาดคะเนได้ โดยใช้หลักความน่าจะเป็นไปได้มาพิจารณาประกอบ

3) การตัดสินใจที่ผลลัพธ์ไม่เป็นที่รู้ ในทางเลือกแต่ละทางนั้นไม่สามารถคาดเดาว่า
 ผลลัพธ์ออกมาจะเป็นอย่างไร นอกจากวิธีนี้ วิธีการตัดสินใจยังสามารถจัดออกเป็นกลยุทธ์ต่างๆ ได้
 หลายรูปแบบ

กิตติคุณ (2553) ได้แบ่งประเภทของการตัดสินใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

- 1) การตัดสินใจรายบุคคล เป็นการตัดสินใจโดยบุคคลเดียว บุคคลอาจขอคำแนะนำจากผู้อื่น แต่ความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจขึ้นอยู่กับเขาเพียงคนเดียว
- 2) การตัดสินใจของกลุ่ม เป็นการตัดสินใจที่มีหลายคนมีส่วนในการกระทำเป็นกระจายความรับผิดชอบ สมาชิกในกลุ่มมีความรู้ดีกว่าถ้ามีความล้มเหลวเกิดขึ้น การตัดสินใจนั้นๆ เป็นความผิดของกลุ่ม

2.2 การบริหารจัดการธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร

2.2.1 การจัดรายการอาหารและการกำหนดราคาอาหาร

การกำหนดรายการอาหารและเครื่องดื่ม เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของธุรกิจร้านอาหาร เพราะถือว่าเป็นสินค้าหลัก ซึ่งนำรายได้เข้าสู่ธุรกิจ การกำหนดรายการอาหารและราคาขายจึงต้องกระทำอย่างเหมาะสมอยู่บนข้อมูลที่เป็นจริง และพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ (พลวัฒน์, 2554) ดังนี้

1) ปัจจัยที่นำมาพิจารณาในการกำหนดรายการอาหารและเครื่องดื่ม

1.1) ประเภทของธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร ความสอดคล้องของประเภทธุรกิจและรายการอาหารที่จะให้บริการ กล่าวคือ ในกรณีประเภทของธุรกิจเป็นร้านอาหารแบบเต็มรูปแบบอาหาร ที่ให้บริการก็ควรจะต้องสะท้อนถึงคุณภาพของอาหาร ความหรูหรา วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ และรูปแบบการจัดจาน

1.2) การเข้าถึงวัตถุดิบ ราคา คุณภาพและความสม่ำเสมอ รายการอาหารต้องขึ้นอยู่กับวัตถุดิบในการปรุงอาหารเป็นหลัก วัตถุดิบบางประเภทไม่สามารถหาได้ตลอดปี หรือมีราคาที่แตกต่างกันมากตามแต่ละฤดู

1.3) ศักยภาพของพ่อครัวและพนักงานบริการ การวางรายการอาหารต้องคำนึงถึงศักยภาพของพ่อครัว และพนักงานบริการ ผู้ปรุงอาหารควรจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการทำอาหารตามรายการที่จัดไว้ หากรายการอาหารมีความสลับซับซ้อนหรือยากเกินความสามารถของผู้ปฏิบัติงานครัว จะนำมาซึ่งปัญหาในการดำเนินงานได้ ส่วนพนักงานบริการต้องมีความรู้ในรายการอาหารที่มีไว้บริการในร้าน สามารถบอกเล่าและตอบคำถามของผู้ที่เข้ามาใช้บริการได้

1.4) ลักษณะทางกายภาพของห้องครัว อุปกรณ์ครัวจะมีความสัมพันธ์กับรายการอาหารที่จัดวาง เช่น ถ้าต้องการขายไก่ย่าง คอหมูย่าง แต่ไม่มีเตาย่างในครัว ก็ไม่สามารถปรุงอาหารชนิดนั้นได้ หรือต้องการทำของทอด เช่น ทอดมัน หรือเปาะเปี๊ยะ แต่มีเพียง 2 เต้าที่ไว้ใช้ทำผัดไทยและข้าวผัด ซึ่งทำให้ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

1.5) ความต้องการของตลาด กลุ่มลูกค้าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะมากำหนดรายการอาหาร เพราะกลุ่มลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการเป็นเครื่องมืออย่างดีในการชี้วัดความสามารถในการใช้จ่าย และสะท้อนถึงราคาต้นทุนของวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ในการขายและบริการลูกค้า

2) วิธีการกำหนดราคาขายอาหาร

การกำหนดราคาขายอาหารทำได้ 2 วิธี คือ การตั้งราคาที่ไม่ได้นำปัจจัยภายในธุรกิจมาพิจารณา และการตั้งราคาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.1) การตั้งราคาที่ไม่ได้นำปัจจัยภายในธุรกิจมาพิจารณา เป็นการตั้งราคาที่ไม่ได้นำปัจจัยภายในธุรกิจมาเป็นตัวตั้งหรือพิจารณา ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างต้นทุน เป้าหมายกำไร การตั้งราคาด้วยวิธีนี้สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) ตั้งราคาตามท้องตลาด โดยพิจารณาว่าร้านอาหารหรือภัตตาคารแห่งอื่นมีการกำหนดสินค้าและบริการที่ราคาเท่าไร และตั้งตามราคากลางที่มีอยู่ในท้องตลาด เช่น ร้านอาหารส่วนใหญ่ในท้องตลาดกำหนดราคาข้าวผัดกะเพราไข่ดาวจานละ 40 บาท ก็ตั้งราคาที 40 บาท เป็นต้น

2) ตั้งราคาให้ต่ำกว่าหรือสูงกว่าราคาตลาด บางครั้งการตั้งราคาให้สูงกว่าราคาตลาด เพื่อให้แน่ใจว่าราคาจะสูงกว่าต้นทุน การตั้งราคาแบบนี้ไม่นำราคาต้นทุนของร้านอาหารและภัตตาคารเข้ามาพิจารณาด้วย ส่วนการตั้งราคาให้ต่ำกว่าราคาตลาดเพื่อนำมาใช้เป็นกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อเรียกความสนใจของลูกค้า การตั้งราคาทั้งสองอย่างนี้เป็นการตั้งราคาอย่างประมาท เพราะผู้ประกอบการไม่ได้คำนวณต้นทุน

3) ตั้งราคาตามความต้องการของผู้ขาย เป็นการตั้งราคาโดยความพึงพอใจของเจ้าของธุรกิจหรือผู้บริหาร การตั้งราคาวิธีนี้ผู้ที่ทำงานด้านธุรกิจร้านอาหารและบริการไม่น่าให้ใช้ เพราะเป็นราคาลอยๆ ที่ไม่สามารถชี้วัดผลประกอบการ หรือใช้เป็นสิ่งบ่งชี้ในการบริหารธุรกิจได้

2.2) การตั้งราคาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นการตั้งราคาที่ถูกต้องและได้รับการแนะนำให้กำหนดราคาแบบนี้อย่างกว้างขวาง กลยุทธ์การกำหนดราคาเช่นนี้จะมีทิศทางที่ชัดเจน และมีอำนาจควบคุมเหนือธุรกิจได้เป็นอย่างดี

1) การกำหนดราคาตามต้นทุนแบบร้อยละ การตั้งราคาตามต้นทุนแบบร้อยละที่ตั้งไว้ เช่น ตั้งไว้ให้ต้นทุนวัตถุดิบไม่เกินร้อยละ 18 ถึงร้อยละ 28 โดยเฉลี่ย หากราคาของต้นทุนของวัตถุดิบสูงเกินไป อาจจะก่อให้เกิดผลเสียต่อธุรกิจได้ ไม่ว่าจะเป็นระยะเวลาคุ้มทุน ผลกำไรที่ควรจะได้รับ

2) การกำหนดราคาโดยใช้ผลประกอบการเป็นตัวตั้ง การกำหนดราคาเช่นนี้จะต้องมีการคำนวณจุดคุ้มทุน และมีการวางเป้าหมายผลประกอบการหรือผลกำไรที่ชัดเจน การกำหนดราคาแบบนี้ต้องทำความรู้จักโครงสร้างต้นทุน

3) การกำหนดราคาโดยใช้โครงสร้างของราคาในธุรกิจ

2.2.2 การจัดการทรัพยากรบุคคลในร้านอาหารและภัตตาคาร

ทรัพยากรบุคคลเป็นหนึ่งในส่วนประกอบสำคัญของความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร งานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลจะรวมถึงการคัดสรรพนักงาน การฝึกอบรมพนักงาน และการรักษาและสงวนไว้ซึ่งพนักงาน เพื่อให้ร้านอาหารและภัตตาคารสามารถดำเนินงานไปได้และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (วีรดา, 2550)

1) โครงสร้างของการบริหารในร้านอาหารและภัตตาคาร

การจัดบริการอาหารเป็นงานที่จะต้องอาศัยบุคลากรหลายฝ่าย เพราะเป็นงานที่มีขั้นตอนมากและมีรายละเอียดที่จะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ งานส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะงานที่ต้อง

ใช้ฝีมือ และมีความชำนาญเฉพาะทาง โครงสร้างบุคลากรในธุรกิจร้านอาหารอาจแบ่งได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

1.1) ระดับการจัดการ บุคลากรในระดับนี้จะเป็นผู้กำหนดนโยบายและเป้าหมายของหน่วยงานให้สอดคล้องกัน งานระดับนี้จะทำโดยเจ้าของกิจการหรือผู้บริหารอาวุโส

1.2) ระดับหัวหน้างาน บุคลากรในระดับนี้จะเป็นผู้รับมอบนโยบายและเป้าหมายของหน่วยงาน โดยจะดูแลให้การทำงานอยู่ในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ตำแหน่งงานระดับนี้ได้แก่ ผู้จัดการร้านอาหาร หัวหน้าพ่อครัว

1.3) ระดับปฏิบัติการ เป็นผู้ที่มีมือดำเนินงานที่หัวหน้าได้มอบหมาย ได้แก่ ผู้ช่วยพ่อครัว พนักงานบริการ พนักงานล้างจาน

2) หน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรในร้านอาหารและภัตตาคาร

การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรในร้านอาหารอย่างชัดเจน จะทำให้การทำงานของธุรกิจบรรลุเป้าหมายได้ดี ในที่นี้จะยกตัวอย่างหน้าที่ความรับผิดชอบบางตำแหน่งงาน ผู้บังคับบัญชาโดยตรง และเนื้อหาหน้าที่ต้องปฏิบัติ

2.1) เจ้าของกิจการหรือผู้บริหารอาวุโส มีหน้าที่ความรับผิดชอบการปฏิบัติงานทั้งหมดกับทุกแผนก และประสานงานกับทุกหน่วยที่อยู่ในร้านอาหาร รวมถึงวางแผนและกำหนดนโยบาย ไม่มีผู้บังคับบัญชาโดยตรง แต่ต้องดูแลผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นหรือผู้ร่วมลงทุน และต้องมีความสัมพันธ์กับทุกแผนก

2.2) หัวหน้าพ่อครัว มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการกำกับดูแลและประสานงานทั้งหมดที่เกี่ยวกับการผลิตอาหาร ควบคุมการปฏิบัติงานโดยผ่านผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว ผู้บังคับบัญชาโดยตรงคือ ผู้บริหารอาวุโสหรือเจ้าของกิจการ หัวหน้าพ่อครัวต้องมีความสัมพันธ์กับฝ่ายอาหารและเครื่องดื่มที่ให้บริการลูกค้า แผนกจัดซื้อ ฝ่ายบุคคล ฝ่ายช่าง ฝ่ายบัญชี

2.3) ผู้จัดการร้านอาหาร มีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบส่วนงานด้านการบริการทั้งหมด ผู้บังคับบัญชาโดยตรง คือ ผู้บริหารอาวุโส/เจ้าของร้าน ตำแหน่งนี้จะต้องมีความสัมพันธ์กับแผนกบุคคล แผนกบัญชี แผนกครัว แผนกจัดซื้อ

2.4) พนักงานบาร์เทนเดอร์ มีหน้าที่ควบคุมดูแลและปฏิบัติหน้าที่ในการเตรียมและการบริการเครื่องดื่มทุกชนิด ผู้บังคับบัญชาโดยตรงคือ ผู้จัดการร้านอาหาร พนักงานบาร์เทนเดอร์ต้องมีความสัมพันธ์กับแผนกจัดซื้อและแผนกครัว

2.5) พนักงานบริการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริการลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามนโยบายของทางร้านอาหาร ผู้บังคับบัญชาโดยตรงคือ ผู้จัดการร้านอาหาร พนักงานบริการต้องมีความสัมพันธ์กับแผนกครัว

2.6) พนักงานล้างจาน มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ รวมถึงการทำความสะอาดพื้นที่บริเวณครัว อุปกรณ์ครัว และภาชนะที่ใช้ ทั้งในส่วนของครัวและส่วนของฝ่ายบริการ ผู้บังคับบัญชาโดยตรงคือ ผู้จัดการร้านอาหาร และหัวหน้าพ่อครัว ตำแหน่งนี้จะต้องมีความสัมพันธ์กับแผนกบริการและครัว

2.2.3 คุณลักษณะที่ดีของผู้ที่จะทำงานบริการ

การพัฒนาบุคลากรมีความจำเป็นต่อวิชาชีพการบริการ เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพของบุคลากรในร้านอาหารและภัตตาคาร ดังนั้นการบริการที่ดีจะเกิดขึ้นจากตัวบุคคล โดยอาศัยทักษะ ประสิทธิภาพ ความรู้ความสามารถต่างๆ ที่จะทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ และต้องการกลับเข้ามาใช้บริการอีก คุณลักษณะที่ดีของผู้ที่จะทำงานบริการ มีดังนี้

1) มีจิตใจรักงานบริการ พนักงานบริการจะทำหน้าที่การงานได้ดีก็ต่อเมื่อทำด้วยความสมัครใจ ความรักและความชอบ ทุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจ ผู้ให้บริการต้องมีจิตใจรักในงานด้านบริการ (Service Mind)

2) มีความรู้ในงานที่ให้บริการ ผู้ให้บริการต้องมีความรู้ในงานที่ตนรับผิดชอบ สามารถตอบข้อซักถามจากผู้รับบริการได้อย่างถูกต้องและแม่นยำในเรื่องของอาหารและเครื่องดื่มที่นำเสนอ รู้และเข้าใจระเบียบ นโยบายและวิธีปฏิบัติต่างๆ ในร้านอาหารและภัตตาคาร เพื่อมิให้เกิดความผิดพลาด และความเสียหาย นอกจากนี้ยังจะต้องขวนขวายหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้มีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

3) มีความช่างสังเกต ผู้ทำงานบริการจะต้องมีลักษณะเฉพาะตัวคือ เป็นคนมีความช่างสังเกต เพราะหากรับรู้ว่าการบริการอย่างไรจึงจะเป็นที่พอใจของผู้รับบริการ ก็จะทำให้เกิดบริการที่ดีและสร้างความประทับใจให้ผู้รับบริการ

4) มีความกระตือรือร้น ซึ่งแสดงถึงความมีจิตใจในการต้อนรับ ให้การช่วยเหลือ แสดงความห่วงใย จะทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีในการช่วยเหลือผู้รับบริการ และทำให้เกิดความประทับใจ

5) มีกิริยาวาจาสุภาพ เป็นสิ่งที่แสดงออกจากความคิด ความรู้สึก และส่งผลให้เกิดบุคลิกภาพที่ดี เพื่อให้ลูกค้าหรือผู้รับบริการมีความสบายใจที่จะกลับมาติดต่อขอรับบริการ

6) สามารถควบคุมอารมณ์ได้ งานบริการเป็นงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น ต้องพบปะผู้คนมากมายหลายชนชั้น มีการศึกษาต่างกัน ดังนั้นกิริยามารยาทจากผู้รับบริการจะแตกต่างกัน เมื่อผู้รับบริการไม่ได้รับบริการตามความต้องการ อาจตำหนิ พุดจาก้าวร้าวหรือกระทำกิริยามารยาทที่ไม่ดี ผู้ให้บริการต้องควบคุมสติอารมณ์ และไม่คิดถือเอามาเป็นเรื่องส่วนตัว หรืออีกในนัยหนึ่งคือ สามารถแยกเรื่องงานกับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้ มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติตน การวางตนเป็นสิ่งสำคัญในงาน เพราะจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับลูกค้าโดยตรง

7) มีสติในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น ผู้ให้บริการจะต้องสามารถวิเคราะห์ถึงสาเหตุและคิดหาวิธีในการแก้ปัญหาอย่างมีสติ ผู้ให้บริการควรจะเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดตามแบบแผนนโยบายของเจ้าของกิจการในการให้บริการแก่ลูกค้า

8) มีทัศนคติที่ดีต่องานบริการ การบริการเป็นการช่วยเหลือ ผู้ทำงานบริการเป็นผู้ให้ จึงต้องมีความคิดความรู้สึกที่ดีต่องานบริการ และเต็มใจที่จะให้บริการและให้ความสำคัญต่องานบริการ เป็นผลให้งานบริการมีคุณค่าและนำไปสู่ความเป็นเลิศ ถ้าผู้ใดมีความคิดความรู้สึกไม่ชอบงานบริการจะทำให้เกิดอุปสรรคในการทำงาน และเกิดความขัดแย้งในหมู่เพื่อนร่วมงาน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ

2.3.1 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน

สมทรง (2554) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย (University Atmosphere) สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยคือ การรับรู้และความประทับใจของนิสิตที่มีต่อลักษณะต่างๆ ของสถาบัน ได้แก่ ชื่อเสียงของสถาบันการบริหารบรรยากาศในการเรียนการสอน รวมถึงอาคาร สถานที่อันมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่และพัฒนาการของมวลสมาชิกในสถาบัน ดังนั้น สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยจึงมีผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิต เพราะนิสิตทุกคนต่างมีความปรารถนาที่จะได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี กล่าวว่า สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยหรือลักษณะใด ๆ ก็ตามของสถาบันการศึกษาเป็นสิ่งเร้าอันทรงศักยภาพและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการศึกษา

Robbins (1990) ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งบุคคลมีความรู้สึกนึกคิดต่อองค์การ สถาบัน ภาพในใจดังกล่าวของบุคคลนั้นๆ อาจจะได้มาจากทั้งประสบการณ์โดยตรงและประสบการณ์ทางอ้อมของตัวเอง เช่น ได้ประสบมาด้วยตนเอง หรือได้ยินได้ฟังมาจากคำบอกเล่าของผู้อื่น หรือจากกิตติศัพท์เล่าลือต่างๆ นานา เป็นต้น

ชูศรี (2552) ได้ให้ความหมายของภาพลักษณ์ไว้ว่า หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในใจของคนเรา อาจเป็นภาพที่มีต่อสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิตก็ได้ เช่น ภาพที่มีต่อบุคคล องค์กร สถาบัน ฯลฯ หรือภาพสิ่งต่างๆ สร้างให้เกิดขึ้นในจิตใจเราก็ได้

กิตติถน (2553) กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นภาพที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิด เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลที่มีต่อองค์การ สถาบัน มีความรู้สึกประทับใจต่อหน่วยงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์การทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ถ้าองค์การต่างๆ ได้รับความสนใจจากสาธารณชนและมวลชนมากขึ้น ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารและสื่อสารมวลชน ทำให้คนในสังคมต่างๆ รับทราบข่าวสารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลกได้อย่างกว้างขวาง ถ้าองค์การใดมีภาพลักษณ์ที่ดีก็จะได้รับความเชื่อถือไว้วางใจ สนับสนุนร่วมมือให้องค์การนั้นประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน แต่ถ้าองค์การใดมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี ย่อมได้รับการต่อต้านและการดูหมิ่นเกลียดชัง ภาพลักษณ์จึงเป็นรากฐานแห่งความมั่นคงขององค์การ ถ้ามีภาพลักษณ์ที่ดี แม้จะมีวิกฤตการณ์เกิดขึ้นก็สามารถแก้ไขได้ง่าย เสมือนหนึ่งร่างกายของคนที่แข็งแรง มีภูมิคุ้มกันโรค หากได้รับเชื้อโรคหรือมีอาการเจ็บป่วย อาการก็จะไม่ร้ายแรงและหายเร็วกว่าปกติ

วิเชียร (2554) ได้จำแนกภาพลักษณ์ออกเป็นประเภทสำคัญๆ ไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1) ภาพลักษณ์ของบริษัท (Corporate Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชนที่มีต่อบริษัทหรือหน่วยงานธุรกิจแห่งใดแห่งหนึ่ง ภาพลักษณ์ดังกล่าวนี้จะหมายรวมไปถึงด้านการบริหารหรือการจัดการของบริษัทแห่งนั้นด้วย และหมายรวมไปถึงสินค้าผลิตภัณฑ์ (Product) และบริการ (Service) ที่บริษัทนั้นจำหน่าย ฉะนั้นคำว่าภาพลักษณ์ของบริษัท (Corporate Image) จึงมีความหมายค่อนข้างกว้างและยังหมายรวมถึงตัวหน่วยงานธุรกิจ ฝ่ายจัดการและสินค้าหรือบริการของบริษัทแห่งนั้นด้วย

2) ภาพลักษณ์ของสถาบันหรือองค์กร (Institution Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อสถาบันหรือองค์กร ซึ่งโดยมากมักจะเน้นไปทางด้านสถาบันหรือองค์กรเพียงอย่างเดียว ไม่รวมถึงสินค้าหรือบริการที่จำหน่าย จึงมีความหมายที่แคบลงมาจาก Corporate Image

3) ภาพลักษณ์ของสินค้าหรือบริการ (Product/Service Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อสินค้าหรือบริการของบริษัทเพียงอย่างเดียว ไม่รวมถึงตัวองค์กรหรือบริษัท

4) ภาพลักษณ์ที่มีต่อสินค้าตราใดตราหนึ่ง (Brand Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อสินค้านั้นโดยยี่ห้อหนึ่งหรือตราใดตราหนึ่ง หรือเครื่องหมายการค้าใดเครื่องหมายการค้าหนึ่ง (Trademark) ส่วนมากมักจะใช้ในด้านกาโฆษณา (Advertising) และการส่งเสริมการจำหน่าย (Sales Promotion) เช่น จะซื้อกางเกงยีนส์ใช้สักตัวหนึ่ง แต่กางเกงยีนส์มีขายมากมายหลายยี่ห้อ ผู้ซื้อที่มี Brand Image ที่ดียี่ห้อใดก็มักมีแนวโน้มที่จะซื้อยี่ห้อนั้นๆ ทั้งๆที่บางกางเกงยีนส์ยี่ห้ออื่นอาจมีคุณภาพดีกว่ายี่ห้อที่เลือกซื้อก็ได้

กิตติคุณ (2553) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ ผลที่เกิดจากความเชื่อถือ การยอมรับและศรัทธาที่บุคคลมีต่อโรงเรียน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนจะเกี่ยวข้องกับปัจจัย ดังต่อไปนี้

1) ความเชื่อถือ ได้แก่

1.1) บุคลากร ผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ประพฤติดี และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ

1.2) ชื่อเสียงของโรงเรียนในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน เช่น ด้านวิชาการ กีฬา ดนตรี จริยธรรม เป็นต้น

1.3) ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

1.4) การพัฒนาโรงเรียนจนได้รับรางวัลและการยกย่อง เช่น โรงเรียนรางวัลพระราชทาน โรงเรียนจัดสิ่งแวดล้อมดีเด่น เป็นต้น

2) การยอมรับ ได้แก่

2.1) ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานมาศึกษาต่อมากขึ้น

2.2) บุคลากรในโรงเรียนเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน

2.3) โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน

3) ความเลื่อมใสศรัทธา ได้แก่

3.1) ความภาคภูมิใจของนักเรียนที่จบจากโรงเรียนแล้วประสบความสำเร็จในการทำงานและการศึกษาต่อ

3.2) ความประทับใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน

2.3.2 ปัจจัยด้านบุคคลแวดล้อม

สมัย (2553) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาจะได้รับคำแนะนำหรือแรงกระตุ้นจากบุคคลรอบข้างที่นักศึกษามีความผูกพันและเคารพนับถือ เช่น บิดา มารดา เพื่อนสนิทญาติพี่น้อง ครู อาจารย์ บุคคลที่ชื่นชอบ หรือนับถือส่วนตัว หรือการชักนำของผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ หรือคุ้นเคยกับบุคคลที่อยู่ในวงการ

จิตวัลย์ (2552) กล่าวว่า ปัจจัยที่นักเรียนใช้ช่วยตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือเลือกอาชีพ ก็คือความคุ้นเคยกับบุคคลที่อยู่ในวงการนั้นๆ มาก่อน ซึ่งแสดงว่า การชักนำของผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

สนธยา (2554) ได้กล่าวว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ซึ่งทิพย์วรรณ (2552) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันไปตามค่านิยมของพ่อแม่พี่น้อง โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีก็จะพยายามส่งเสริมบุตรหลานให้ได้เรียนระดับสูงเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้

2.3.3 ปัจจัยด้านความถนัด ด้านความสนใจส่วนตัว

สมัย (2553) กล่าวว่า แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับความถนัด ความสนใจ ต้องการที่จะมีความรู้เพิ่มขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน หรือยังไม่มีงานทำ การศึกษาระดับ ปวส. จะทำให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่า ปวช. ถ้าศึกษาระดับ ปวส. มีโอกาสศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีได้ และการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้เกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น รวมทั้งเป็นอาชีพที่ได้รับความนิยมของท้องถิ่น

สำเนา (2552) ได้เสนอแนวทางในการเลือกศึกษาต่อไว้ในบทความเรื่อง “ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงานของผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย” ซึ่งสรุปว่าการเลือกอาชีพของบุคคลนั้นจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการ ซึ่งปัจจัยด้านหนึ่ง บุคคลต้องเข้าใจตนเองว่าตนเองสนใจอาชีพอะไรบ้าง มีความถนัดอะไร มีค่านิยมในอาชีพอย่างไร และบุคคลต้องมีความสามารถที่จะต้องตัดสินใจเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตนเอง

ลดารัตน์ (2554) กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาในระดับต่างๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาว่า นับวันจะมีแนวโน้มในการศึกษาต่อสูงขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากความต้องการของผู้เรียน อันเป็นผลมาจากค่านิยมในปริญญาบัตร การมีและไม่มีงานทำ จากการศึกษาที่ผ่านมาปรากฏชัดอย่างหนึ่งคือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐาน อีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตสมบูรณ์

2.3.4 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ

สมัย (2553) กล่าวว่า แรงจูงใจด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่แสดงถึงฐานะทางการเงินของบุคคลที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางฐานะความเป็นอยู่ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว และแนวโน้มความต้องการของตลาด และแรงงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจด้านสภาพเศรษฐกิจ เกี่ยวข้องกับอิทธิพลทางการเงิน รายได้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ระหว่างเรียนมีทุนการศึกษา สามารถหารายได้ขณะที่กำลังศึกษา รวมทั้งเมื่อจบแล้วทำให้มีรายได้ดี

สุรวัช (2552) กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน เพราะการศึกษาไม่ว่าจะระดับใดจำเป็นต้องใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นส่วนส่งเสริมให้สามารถศึกษาได้สำเร็จได้ตามต้องการ ซึ่งได้แก่ รายได้ของครอบครัว เมื่อบิดา มารดามีการศึกษาสูง รายได้สูง จะมีผลต่อการศึกษาของเด็ก โดยการสนับสนุนให้ได้รับการศึกษา มีผลการเรียนดี มีฐานะมั่นคงในอนาคต เนื่องจากพ่อแม่จะเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา

สงวน (2552) ได้ให้ข้อคิดในการเลือกศึกษาต่อว่า ควรจะพิจารณาถึงองค์ประกอบด้านการตลาดอาชีพ คือ หาข้อมูลว่าสภาพปัจจุบันและอนาคตตลาดมีความต้องการหรือกำลังขาดแคลนผู้ประกอบการอาชีพอะไรบ้าง นอกจากนี้ฐานะทางการเงินของผู้ปกครองเอื้ออำนวยต่อการเลือกเรียนหลักสูตรหรือวิชานั้นได้หรือไม่ ต้องใช้จ่ายมากน้อยเท่าใด

สุภาภรณ์ (2552) ได้ให้แนวคิดในการศึกษาต่อไว้ว่า “การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อวิชางานอาชีพนั้น” มักได้รับอิทธิพลจากฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของบิดา มารดา และโอกาสที่มองเห็นได้ในอนาคต ตลอดจนสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่ช่วยส่งเสริมการศึกษาต่อให้สำเร็จการศึกษา เช่น แหล่งทุนการศึกษาในรูปของบุคคล องค์กร มูลนิธิธนาคาร

2.3.5 ปัจจัยด้านสังคม

เจตน์นที (2552) จากผลการศึกษาพบว่า อิทธิพลจากรุ่นพี่ ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน โดยรุ่นพี่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนของนักเรียน ซึ่งสุรัตน์ (2553) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งตะวันออก พบว่า อิทธิพลของกลุ่มญาติ รุ่นพี่ และผู้ใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจศึกษาต่อ ในขณะที่พรพรรณ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสาขาวิชาเอกของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า คำแนะนำจากรุ่นพี่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาเอกของนักศึกษาในระดับปานกลาง

พรพิมล (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ของนักเรียนของนักเรียนสตรี พบว่า การเลือกเรียนต่อนั้นได้รับอิทธิพลจากบุคคลรอบข้างและอิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญต่อนักเรียน

สุวัช (2552) กล่าวว่า อาชีพของผู้ปกครองมีผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน เด็กที่มีบิดา มารดามีอาชีพแตกต่างกัน ย่อมอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน และมีประสบการณ์แตกต่างกัน ประสบการณ์ในสิ่งแวดล้อมบางอาชีพอาจช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้

Eaddy (1969) กล่าวว่า ระดับอาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับโอกาสในการศึกษาต่อ นั่นคือ ถ้าผู้ปกครองมีอาชีพระดับสูง บุตรจะมีแนวโน้มที่จะได้ศึกษาต่อ

2.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวิทยาลัยดุสิตธานี

2.4.1 ประวัติวิทยาลัย

พ.ศ. 2536 เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2536 บนถนนศรีนครินทร์ เขตประเวศ กรุงเทพฯ "โรงเรียนการโรงแรมดุสิตธานี" ได้ถือกำเนิดขึ้นจากปณิธานอันแรงกล้าของท่านผู้หญิงชนชั้นดี ปิยะอวย ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ และกรรมการผู้จัดการบริษัท ดุสิตธานี จำกัด (มหาชน) และอดีตวุฒิสมาชิก โดยผลสืบเนื่องมาจาก

1) ขาดแคลนผู้ปฏิบัติงานระดับเจ้า หน้าทีทั่วไป ซึ่งจะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์และได้ศึกษามา จึงจะเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้อง

2) สถาบันที่ผลิตบุคลากรมีไม่เพียงพอ และที่มีอยู่บางสถาบันจัดสอนเพียงทฤษฎี แต่การปฏิบัติงานในธุรกิจโรงแรมต้องเรียนรู้ ทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ

3) ขาดแคลนหลักสูตรที่สมบูรณ์แบบทางวิชาชีพด้านธุรกิจโรงแรม ให้มีการสอน สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน และความต้องการ ของโรงแรม

4) ขาดผู้นำในการพัฒนาด้านวิชาการของธุรกิจโรงแรม ซึ่งจะต้องพัฒนาทางด้าน ทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปพร้อมกัน

จากสภาพการณ์โดยสรุปข้างต้น โรงเรียนการโรงแรมดุสิตธานีจึงได้รับการจัดตั้งขึ้น เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพเฉพาะ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาธุรกิจ โรงแรม ให้รุดหน้าทัดเทียมนานาชาติ ซึ่งจะมีผลดีต่อประเทศชาติโดยรวม ซึ่งในระยะแรกได้เปิด ทำการสอนหลักสูตรเต็มเวลา ใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียนหลักสูตร 2 ปี ได้แก่

1) หลักสูตรประกาศนียบัตรด้านการปฏิบัติการโรงแรม (Diploma in Hotel Operations)

2) หลักสูตรประกาศนียบัตรด้านศิลปะการประกอบอาหาร (Professional Chef Diploma)

พ.ศ. 2539 นับตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการสอนเป็นต้นมาโรงเรียนการโรงแรมดุสิตธานี ได้มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ และการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ ทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ จึงเป็นโรงเรียนแห่งแรกในประเทศไทยที่ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย ให้มีฐานะ เป็นวิทยาลัยเปิดสอนระดับปริญญาตรี โดยเริ่มในปีการศึกษา 2539 ปัจจุบันวิทยาลัยดุสิตธานี เปิด สอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน 5 สาขา วิชา ได้แก่

- สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและรีสอร์ท
- สาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร
- สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว
- สาขาวิชาการจัดการสปา
- สาขาวิชาการจัดการนิทรรศการและการประชุม

หลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรี จำนวน 2 สาขาวิชา ได้แก่

- Bachelor of Business Administration in Hotel and Resort Management
- Bachelor of Business Administration Program in Culinary Arts and

Restaurant Management

2.4.2 วิสัยทัศน์

วิทยาลัยดุสิตธานีเป็นสถาบันการศึกษาไทยที่มุ่งมั่นจะเป็นสถาบันการศึกษาหนึ่งใน สามสถาบันการศึกษาผู้นำแห่งเอเชียภายในปี ค.ศ.2020 ทางการศึกษาและการฝึกอบรมด้าน อุตสาหกรรมบริการในระดับชาติและระดับนานาชาติ โดยมุ่งเน้นด้านหลักสูตรที่เป็นสหวิทยาการ การ เรียนการสอนโดยคณาจารย์ที่เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งส่งเสริมการวิจัย และมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี

2.4.3 พันธกิจ

1) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ประสบการณ์ และทักษะในวิชาชีพสอดคล้องกับ ความ ต้องการของอุตสาหกรรมบริการ ที่ได้มาตรฐานระดับสากล

2) เสริมสร้างบัณฑิตให้สามารถครองตนอย่างเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

3) พัฒนาองค์ความรู้และกระบวนการในการจัดการความรู้ที่เหมาะสมกับสภาพสังคมเพื่อความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมบริการ

4) ให้บริการวิชาการแก่สังคมทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

5) สืบสาน ทำนุบำรุง และเผยแพร่วัฒนธรรมไทย

2.4.4 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของวิทยาลัย ความดำริในการจัดตั้งเป็นวิทยาลัยอุตสาหกรรม เป็นผลสืบเนื่องจากแนวความคิดที่จะให้การศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศให้มีศักยภาพสูง เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศต่อไป วิทยาลัยอุตสาหกรรมนี้จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1) เพื่อเป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพ ที่ผลิตบัณฑิตผู้ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพของตนเป็นอย่างดี สามารถประกอบอาชีพในกิจการสาขาที่ตนได้รับการฝึกฝนอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพระดับสากลมีปฏิภาณไหวพริบและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดำรงตนเป็นพลเมืองดีในฐานะสมาชิกที่มีคุณภาพของสังคม

2) เพื่อให้บริการทางวิชาการโดยใช้วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศชาติ

3) เพื่อเป็นสถาบันที่ปลูกฝังและพัฒนาความเป็นผู้มีจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมไทย

4) เพื่อส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยและการพัฒนาวิทยาการใหม่ ๆ

2.4.5 ตราประจำวิทยาลัย

ความหมายของเครื่องหมายรูป "ปราสาทดุสิต" หมายถึง สถาบันการศึกษาแห่งนี้เป็นองค์กรหนึ่ง ในเครือของบริษัทดุสิตธานี จำกัด (มหาชน) มีความประสงค์ที่จะให้ผู้ที่มาศึกษา ได้มีความรู้ประสบการณ์ และสติปัญญา เพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

- สุขสำเร็จด้วยปัญญา (Success Through Wisdom) หมายถึง การใช้สติปัญญาทำให้ประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ที่ก่อให้เกิดความสุขอย่างแท้จริง

- ความหมายโดยรวม คือ วิทยาลัยดุสิตธานีเป็นแหล่งประสิทธิ์ประสาทวิทยาการ และประสบการณ์ พัฒนาสติปัญญา และความมุ่งมั่นในการศึกษาหาความรู้ เพื่อทำประโยชน์ให้แก่สังคม ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อันส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต อย่างมีความสุขที่แท้จริง

2.3.6 ปณิธาน

วิทยาลัยดุสิตธานี มีความมุ่งมั่นในการผลิตบัณฑิตทุกคน ให้มีความรู้ความสามารถ และเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมบริการ เพื่อคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของชาติ พร้อมทั้งส่งเสริมการวิจัยค้นคว้า และการศึกษา เพื่อความรอบรู้ในการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพที่เป็นมาตรฐานสากล

2.4.7 สีประจำวิทยาลัย

- สีประจำวิทยาลัยดุสิตธานี คือ สีแดงอมน้ำตาล และ สีขาว

- สีแดงอมน้ำตาล หมายถึง ความมุ่งมั่นในการศึกษาเพื่อทำประโยชน์ให้แก่สังคม
- สีขาว หมายถึง ความสะอาด ซื่อสัตย์ สุจริต

2.4.8 ต้นไม้ประจำวิทยาลัย คือ ต้นมะฮอกกานี

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกกาญจน์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ มหาวิทยาลัยราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ปัจจัยด้านหลักสูตรและสถาบันการศึกษา ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง และผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชธานีในแต่ละด้าน จำแนกตามอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบปัญหาและอุปสรรคในการเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหการของนักศึกษาเมื่อเข้ามาศึกษาแล้ว พบว่า นักศึกษายังมีปัญหาในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านสื่อการสอน และด้านเศรษฐกิจ

ธีรคม (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 17 ปีกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนอยู่แผนวิทย์-คณิต ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนได้แก่หลักสูตรการเรียนของสถาบันกวดวิชา มีความทันสมัย มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาสูง มีอิทธิพลสูงสุด ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในสาขาที่เปิดสอน สถาบันกวดวิชาได้รับการรับรองและจัดตั้งถูกต้องตามกฎหมายและอยู่ในเขตการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย

เมธาวิ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี พบว่า คะแนนของความสำเร็จทางด้านความพอใจกับต้นทุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี เมื่อพิจารณาระดับความสำคัญของปัจจัยทั้งสองด้าน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยรายชื่อทางด้านความพอใจเฉลี่ย ได้แก่ ความชอบและความถนัดส่วนตัวมากที่สุด รองลงมา ชื่อเสียงของสถานศึกษาที่เป็นที่รู้จักมาอย่างยาวนานและเป็นของรัฐบาล รวมทั้งการชักชวนจากเพื่อน ตามลำดับ และเมื่อจำแนกปัจจัยทางด้านต้นทุนได้แก่ สะดวกในการเดินทางมากที่สุดและเสียค่าเล่าเรียนถูกตามลำดับ ส่วนปัจจัยรายชื่อที่นักเรียนให้ความสำคัญน้อยที่สุด 3 อันดับในการเลือกศึกษาต่อนี้ได้แก่ อันดับแรก ทางด้านห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอน รองลงมา ขาวประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ และกฎระเบียบข้อบังคับและแต่งกายที่เข้มงวด ตามลำดับ

เชิดพงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีภูมิลำเนาที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐมมากที่สุด ในส่วน

ของเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 2.51-3.00 และรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ที่ 10,001-20,000 บาท สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยด้านภูมิหลัง พบว่า สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความสามารถส่วนบุคคล พบว่า เกรดเฉลี่ยมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ด้านระบบการสอบคัดเลือก พบว่า รูปแบบการรับนักศึกษา และอัตราการแข่งขันในการสอบเข้าคณะนั้น ๆ มีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย พบว่า มีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด และปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งทุน พบว่า มีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด

ศักดิ์ชัย (2555) ได้ศึกษาเรื่อง รายงานการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนคณะศิลปศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า บุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจมาเรียนที่คณะศิลปศาสตร์มากที่สุด คือ ตัวนักศึกษาเอง รองลงมา คือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และญาติพี่น้อง ตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนคณะศิลปศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลาในระดับมากที่สุด คือ การมีกองทุนกู้ยืมเงิน รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยมีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน การกีฬา และการจัดกิจกรรม และการมีค่าใช้จ่ายต่ำ ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และการโรงแรมและการท่องเที่ยว อาชีพของบิดามารดาและรายได้รวมของครอบครัว มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สายม่าน (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3 ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย มีน้ำหนักในการตัดสินใจในระดับสำคัญมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้านพบว่า ปัจจัยในเรื่องของการมีอุปกรณ์การเรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากมาย เช่น ร้านค้า ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต สถานที่ออกกำลังกาย และอื่นๆ ไว้คอยอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาเป็นอันดับแรก ส่วนเพศของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องจักรและซ่อมบำรุง ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3 ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การเรียนหลักสูตรดังกล่าวเป็นหลักสูตรที่จบการศึกษาแล้วสามารถมีงานรองรับ และสามารถศึกษาต่อได้หลายสถาบัน ดังนั้นเพศจึงไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ

วิเชียร (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษสาขาเทคนิคการผลิต สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ศึกษาทุกด้านส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก แสดงว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนดีและทันสมัย มีหลักสูตรเป็นที่ยอมรับ หลักสูตรทันสมัยและนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ มีหลักสูตรที่เปิดรับผู้จบระดับ ปวช. มีหลักสูตรที่สามารถต่อเนื่องในระดับปริญญาตรี ผลงานทางวิชาการเป็นที่ปรากฏแก่สังคม ครูผู้สอนมีความรู้

ความชำนาญโดยตรง และการที่ครูผู้สอนมีความรู้ความชำนาญโดยตรง และการที่ครูผู้สอนรักและเอาใจใส่ต่อศิษย์ ซึ่งลักษณะของหลักสูตรเช่นนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งสิ้น

กิตติภณ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ศึกษาทุกด้านส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก แสดงว่าเป็นสถานศึกษาใหญ่ มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับมีอาคารสถานที่ ห้องเรียนอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัยและเพียงพอ การเดินทางสะดวก เสียค่าเล่าเรียนถูกกว่าที่อื่น มีความเข้มงวดเรื่องระเบียบวินัยและความประพฤติของผู้เรียน นักศึกษาที่จบสามารถสอบเข้าศึกษาต่อปริญญาตรีได้ นักศึกษาที่จบมีงานทำทุกคน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาทั้งสิ้น

ชูเกียรติ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ความถนัดของนักเรียน ความต้องการของนักเรียน ความสนใจของนักเรียน ความก้าวหน้าในอาชีพ ปัจจัยบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ครูแนะแนว เพื่อนสนิท บิดามารดา ครูที่ปรึกษา ปัจจัยข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต รูปแบบการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน คือ ให้สถานศึกษารับลงทะเบียนเรียนให้กับนักเรียน เรียนทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในสถานศึกษาและฝึกงานในสถานประกอบการให้บุคลากรของทั้งสถานศึกษาและสถานประกอบการเป็นผู้ฝึกปฏิบัติ

อุษณีย์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง บิดามีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001-60,000 บาท บิดาสำเร็จการศึกษาปริญญาตรี มีภูมิลำเนาของครอบครัวอยู่กรุงเทพมหานคร ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรังสิต จำแนกจากข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่เลือกกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา อาชีพบิดา ระดับการศึกษาบิดา แตกต่างกันไป มีระดับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรังสิต แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพมารดา รายได้ผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของมารดา ภูมิลำเนา และวิธีการสมัครเข้าศึกษาต่อ ไม่พบว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบอีกว่า ปัจจัยทางการตลาด มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรังสิต ทั้งด้านเป้าหมายส่วนตัว ด้านความเชื่อ และด้านค่านิยม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กัลยา (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาการบัญชี (หลักสูตรต่อเนื่อง) ในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี (หลักสูตรต่อเนื่อง) ในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด ปัจจัยย่อยที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และความสามารถ ปัจจัยด้าน

การเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยย่อยที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ เมื่อจบการศึกษาแล้วมีโอกาสสร้างฐานะที่มั่นคง ปัจจัยด้านที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยย่อยที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ ความต้องการวุฒิปริญญาตรีทางการบัญชี ปัจจัยด้านที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยย่อยที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ ความเชื่อถือและการยอมรับของสถานประกอบการที่มีต่อมหาวิทยาลัย ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านอื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยย่อยที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่ใหญ่และมีความเจริญ

ชัตติยะ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ แยกเป็นขั้นที่ 1 ความต้องการรับรู้ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียนให้ความสำคัญในการรับรู้ข้อมูลการศึกษาด้านวัฒนธรรมเรื่องเวลาเรียนที่น้อยกว่าสายสามัญ และด้านเศรษฐกิจเรื่องอาชีพที่คาดหวังในอนาคตรวมทั้งค่าใช้จ่ายน้อยกว่าสายสามัญในระดับมาก ส่วนการรับรู้ข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความคิดเห็นโดยรวมระดับน้อยที่สุด ขั้นที่ 2 การค้นหาข้อมูลก่อนตัดสินใจ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียน พบว่ามีการศึกษาข้อมูลด้วยตนเองระดับมากที่สุด โดยจากสื่อต่างๆ เช่น แผ่นพับและอินเทอร์เน็ต ขั้นที่ 3 การประเมินทางเลือก เป็นขั้นที่สำคัญเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างได้นำข้อมูลจากการรับรู้ และค้นหาข้อมูลเพื่อตัดสินใจ การประเมินทางเลือกเพื่อศึกษาต่อโดยพิจารณาจากประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับในการประกอบอาชีพและความถนัดของตนเองในระดับมาก และนักเรียนไม่ต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครองอยู่ระดับน้อยที่สุด

โสมรัมย์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเข้าศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยพะเยา ผลการวิจัย พบว่าบัณฑิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือน และผู้ปกครองจบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา แสดงว่าความสนใจทางการศึกษาย่อมต้องขึ้นอยู่กับสติปัญญาด้วย เนื่องจากกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนยังคงใช้ระบบการสอบแข่งขันอยู่ ดังนั้น ระดับสติปัญญาถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ และอาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองของบัณฑิตที่อยู่ในกลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ต้องการให้บัณฑิตศึกษาต่อเพื่อทำงานด้านวิชาการ ซึ่งเป็นประเภทงานที่คล้ายคลึงกับอาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลและไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อาจเพราะในปัจจุบันรัฐบาลได้มีโครงการหรือกองทุนเพื่อการศึกษาเท่านั้น และเป็นโครงการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนนักศึกษา ได้มีโอกาสที่จะศึกษาต่อมากขึ้นในอนาคต

มนตรี (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลวัดใหญ่ (ราชพงษ์) สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลที่วัดใหญ่ (ราชพงษ์) แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างทุกด้าน เนื่องจากรายได้สูงกว่าและมีเวลาเอาใจใส่บุตรหลานของตนเองมากกว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ที่รายได้ไม่คงที่และการจัดสรรเวลาให้กับบุตรหลานค่อนข้างน้อย ซึ่งผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีเวลาเป็นอิสระในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตมากกว่า ดังนั้นการให้ความสำคัญและช่องทางในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหลานและการดำเนินงานของโรงเรียน จึงมากกว่าผู้ปกครองที่ไม่มีเวลาอิสระ เพราะจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับอาชีพ เพราะอาชีพของผู้ปกครองทำให้เกิดรายได้ของครอบครัว ดังนั้นความแตกต่างของอาชีพจึงมีความสำคัญกับการเลือกส่งบุตรหลานของผู้ปกครองและผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดใหญ่ (ราชพงษ์) แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท และมากกว่า 10,000 บาท แสดงว่าผู้ปกครองที่มีรายได้สูง มีความคาดหวังต่อการเลือกโรงเรียนในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อ แต่จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อย มีระดับปัจจัยการตัดสินใจและมีความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานของโรงเรียนมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้สูง ทำให้เห็นว่าผู้ปกครองที่มีรายได้สูง มีความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานของโรงเรียนไม่สูง ดังนั้น การสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจทางการจัดการการศึกษาในโรงเรียน ควรมีประสิทธิภาพและจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ เพื่อเป็นที่ยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองที่มีรายได้ทุกระดับ

เกษรา (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับปานกลางเกือบทุกปัจจัย ยกเว้น ปัจจัยด้านราคาผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดและปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ปัจจัยภายนอกที่ให้ความสำคัญมากที่สุดคือด้านเศรษฐกิจ คือต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า ด้านเทคโนโลยี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัจจัยย่อยคือ เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษามีการพัฒนาก้าวหน้ามากขึ้น ด้านสังคมและวัฒนธรรม ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัจจัยย่อยคือ ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจะมีบทบาทเป็นที่ยอมรับในสังคม และด้านบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัจจัยย่อยคือ ต้องการเข้าเรียนในสถานศึกษาที่มีโอกาสสำเร็จ การศึกษาสูง

วศิน (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสถาบันสอนภาษาจีนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันสอนภาษาจีน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี” ผู้วิจัยได้เลือกใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้

3.2 วิธีการ

3.1 เครื่องมือที่ใช้

3.1.1 ลักษณะของเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้น จากการศึกษาค้นคว้า ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี โดยผู้ศึกษาแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.1.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี รวมทั้งขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2) กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาและเนื้อหาของกรอบแนวคิดการวิจัย

3) สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยให้ใช้เกณฑ์การแปลความหมายแบบมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้ (ธานินทร์, 2557) ดังนี้

5 หมายถึง มีความสำคัญมากที่สุด

4 หมายถึง มีความสำคัญมาก

3 หมายถึง มีความสำคัญปานกลาง

2 หมายถึง มีความสำคัญน้อย

1 หมายถึง มีความสำคัญน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

4) นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบเนื้อหาและข้อคำถาม นำมาปรับปรุงแก้ไข

5) นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ด้วย IOC (Index of Item - Objective Congruence) จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

6) นำแบบสอบถามที่แก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และตรวจสอบความถูกต้องของภาษา เพื่อให้เป็นที่เข้าใจทั้งผู้ทำการศึกษาและผู้ตอบแบบสอบถามและประเมินค่าความเที่ยงตรง

7) นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้รับการปรับปรุงและผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายกัน กับกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นและนำผลที่ได้เข้าปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา

8) จัดพิมพ์แบบสอบถาม โดยนำเอาแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์แล้วมาจัดพิมพ์เพื่อนำไปสำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้

3.2 วิธีการ

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ในคณะอุตสาหกรรมบริการ ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร (Culinary Arts and Kitchen Management) สาขาวิชานวัตกรรมการบริการในธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (Service Innovation in Tourism and Hotel Business) สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและรีสอร์ท (Hotel and Resort Management) สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว (Tourism Management) และสาขาวิชาการจัดการนิทรรศการและการประชุม (Mice and Events Management) มีจำนวนทั้งสิ้น 535 คน (งานทะเบียน วิทยาลัยดุสิตธานี, 2561)

3.1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ในคณะอุตสาหกรรมบริการ ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร (Culinary Arts and Kitchen Management) สาขาวิชานวัตกรรมการบริการในธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (Service Innovation in Tourism and Hotel Business) สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและรีสอร์ท (Hotel and Resort Management) สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว (Tourism Management) และ

สาขาวิชาการจัดการนิทรรศการและการประชุม (Mice and Events Management) จำนวน 229 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี โดยคำนวณกลุ่มตัวอย่างกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ตามวิธีของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = N/1+Ne^2$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร ซึ่งแทนด้วยตัวเลขจำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5%

$$n = \frac{535}{1+(535)(0.05^2)}$$

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง = 229 คน

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลากรายชื่อจำนวนนักศึกษา 229 คน จากจำนวนทั้งหมด 11 ห้อง โดยได้ห้องละ 21 คน จำนวน 10 ห้อง และที่เหลืออีก 1 ห้อง ได้จำนวน 19 คน

3.2.2 การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปทำการเก็บข้อมูลจริง ดังนี้

3.2.2.1 การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบเนื้อหาความเหมาะสมของภาษา และโครงสร้างแบบสอบถาม รวมถึงให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบโครงสร้างแบบสอบถาม ประกอบด้วย

- 1) ดร.สุพรรณษา หลังประเสริฐ
- 2) ดร.มูจรินทร์ บุรีนอก
- 3) ดร.พลอยจรัส ประกัษฐโกมล
- 4) ผศ.ณนนต์ แดงสังวาลย์
- 5) รศ.จอมขวัญ สุวรรณรักษ์

หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเหมาะสมมากขึ้น เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย มีวิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence : IOC) โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (ศิริชัย, 2555)

+1 คะแนน หมายถึง เห็นว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์
 0 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์
 -1 คะแนน หมายถึง เห็นว่าไม่สอดคล้อง ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์
 แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตรหาค่า IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

โดย IOC หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง

R หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าคำถามข้อนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา แต่ถ้าได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (IOC) น้อยกว่า 0.50 หรือมีค่าเป็นลบ แสดงว่าคำถามนั้นไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา ในงานวิจัยนี้ พบว่า ข้อคำถามที่นำมาใช้ในแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0. 0.60-1.00

3.2.2.2 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบ (Try Out) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่า คำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ หลังจากนั้นนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach's Alpha (ศิริชัย, 2555) เมื่อทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ พบว่า แบบสอบถามโดยรวมมีค่าความน่าเชื่อถือ เท่ากับ 0.909

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.3.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

3.2.3.2 แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน ระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2561 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 ได้รับแบบสอบถามกลับมา 229 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.2.3.3 นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (Independent t-test) และทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA)

3.2.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ทำวิจัยได้กำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลอธิบายตัวแปรของการศึกษาค้างนี้ไว้ดังนี้

3.2.4.1 สถิติเชิงพรรณนา

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา โดยใช้จำนวน (ความถี่) (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) การวิเคราะห์เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแบบสอบถาม ดังนี้ (ธานินทร์, 2557)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 - 4.49	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 - 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 - 2.49	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.2.4.2 สถิติเชิงอนุมาน

การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี

1) การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบความแตกต่าง 2 ตัวแปร คือ เพศ ใช้การทดสอบค่าที (Independent t-test)

2) การเปรียบเทียบความแตกต่างตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี 2) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี และ 3) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 229 คน มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยเรียงลำดับหัวข้อออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การอภิปรายผล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequency) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังตารางที่ 4.1-4.5

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	108	47.16
หญิง	121	52.84
รวม	229	100.00

จากตารางที่ 4.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 52.84 และเป็นเพศชาย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 47.16

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	54	23.58
ค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว	77	33.62
รับจ้าง	31	13.54
พนักงานเอกชน	47	20.52
เกษตรกร	20	8.74
รวม	229	100.00

จากตารางที่ 4.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่ มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว มากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 33.62 รองลงมาคือ มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 23.58 มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 20.52 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.54 และน้อยที่สุดคือ มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.74

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	78	34.06
ปริญญาตรี	130	56.77
สูงกว่าปริญญาตรี	21	9.17
รวม	229	100.00

จากตารางที่ 4.3 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 56.77 รองลงมาคือ มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 34.06 และน้อยที่สุดคือ มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9.17

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ของครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	9	3.93
10,001-20,000 บาท	60	26.20
20,001-30,000 บาท	69	30.13
มากกว่า 30,001 บาท	91	39.74
รวม	229	100.00

จากตารางที่ 4.4 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่ มีรายได้มากกว่า 30,001 บาท มากที่สุด จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 39.74 รองลงมาคือ มีรายได้ประมาณ 20,001-30,000 บาท มากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 30.13 มีรายได้ 10,001-20,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 และน้อยที่สุดคือ มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.93

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา

ที่พักอาศัยของนักศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้านบิดา/มารดา	66	28.82
บ้านญาติ/พี่น้อง	42	18.34
หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม	121	52.84
รวม	229	100.00

จากตารางที่ 4.5 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ พักอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม มากที่สุด จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 52.84 รองลงมาคือ พักอาศัยอยู่บ้านบิดา/มารดา จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 28.82 และน้อยที่สุดคือ พักอาศัยอยู่บ้านญาติ/พี่น้อง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 18.34

4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คนวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกตามการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ดังตารางที่ 4.6 - 4.13

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวม

การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	4.25	0.45	มาก
2. ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน	4.03	0.55	มาก
3. ด้านความถนัดของนักศึกษา	3.93	0.52	มาก
4. ด้านความสนใจส่วนตัว	4.02	0.70	มาก
5. ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม	3.74	0.56	มาก
6. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.17	0.44	มาก
7. ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	3.42	0.54	ปานกลาง
รวม	3.94	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.44) ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.55) ด้านความสนใจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.70) ด้านความถนัดของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.52) ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.56) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.54)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. สถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือกันมากในหน่วยงานของสถานประกอบการ	4.17	0.97	มาก
2. ชื่อเสียงของอาจารย์ นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่า เป็นที่ยอมรับ และเชื่อถือกันมากในหน่วยงานของสถานประกอบการ	3.61	0.88	มาก
3. สถาบันเน้นการฝึกปฏิบัติให้ทำงานและประกอบอาชีพได้จริง	4.33	0.69	มาก
4. สถาบันมีวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์การสอนที่ทันสมัย และทันต่อเทคโนโลยี	4.43	0.62	มาก
5. สถาบันได้ผ่านการรับรองการประกันคุณภาพสถานศึกษา และเป็นที่ยอมรับ	4.54	0.59	มากที่สุด
6. สถาบันมีการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพได้มาตรฐาน เมื่อเทียบกับสถาบันอื่น	4.41	0.49	มาก
7. เป็นสถาบันที่ทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถ และมีความรู้สึกมีความมั่นใจและภูมิใจ	4.48	0.57	มาก
8. สถาบันมีสาขาที่เลือกเรียนที่หลากหลาย และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	4.03	0.95	มาก
9. ผู้จบการศึกษาจากสถาบันนี้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานของรัฐและเอกชน	4.42	0.59	มาก
10. สถาบันแห่งนี้มีมีการจัดระบบการเรียนการสอนที่ดี	4.07	0.60	มาก
รวม	4.25	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบันโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถาบันได้ผ่านการรับรองการประกันคุณภาพสถานศึกษาและเป็นที่ยอมรับ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือ เป็นสถาบันที่ทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถ และมีความรู้สึกรู้สึกมีความมั่นใจและภูมิใจ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.57) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ชื่อเสียงของอาจารย์ นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่า เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือกันมากในหน่วยงานของสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.88)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน

การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี	\bar{X}	S.D.	ระดับ
			ความสำคัญ
ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน			
1. อาจารย์ผู้สอนมีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ	4.04	0.74	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน	4.15	0.87	มาก
3. อาจารย์ผู้สอนให้ความสะดวกแก่นักศึกษาเมื่อเข้าพบปรึกษาหารือ	4.00	0.99	มาก
4. อาจารย์ผู้สอนมีอัธยาศัยดี	3.93	1.05	มาก
รวม	4.03	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอนโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.87) รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.74) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีอัธยาศัยดี ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 1.05)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา

การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. เลือกเรียนตามความถนัดของตนเองเพื่อนำไปประกอบอาชีพ	3.97	0.87	มาก
2. มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมที่จะเรียนสาขาวิชานี้	3.89	0.61	มาก
3. มีความสามารถตรงกับสาขาวิชาที่เลือกเรียน	3.90	0.68	มาก
4. มีทักษะตรงกับสาขาวิชาที่เลือกเรียน	3.84	0.68	มาก
5. มักฝึกฝนตนเองเกี่ยวกับการเรียนในสาขานี้อยู่เสมอ	4.05	0.75	มาก
รวม	3.93	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษาโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษามักฝึกฝนตนเองเกี่ยวกับการเรียนในสาขานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ เลือกเรียนตามความถนัดของตนเองเพื่อนำไปประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.87) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีทักษะตรงกับสาขาวิชาที่เลือกเรียน ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.68)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว

การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. ต้องการประกอบอาชีพที่ยอมรับของสังคม/ความต้องการของตลาด	4.48	0.67	มาก
2. เมื่อเรียนจบแล้วสามารถประกอบอาชีพที่น่าเชื่อถือเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูลได้	4.30	0.77	มาก
3. ต้องการประกอบอาชีพเหมือนกับบิดา มารดา	3.24	1.28	ปานกลาง
4. ต้องการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในสิ่งที่ตนชื่นชอบ	4.16	1.11	มาก
5. ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น	3.91	1.06	มาก
รวม	4.02	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัวโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ต้องการประกอบอาชีพที่ยอมรับของสังคม/ความต้องการของตลาด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ เมื่อเรียนจบแล้วสามารถประกอบอาชีพที่น่าเชื่อถือเสียภัยรติยศมาสู่วงศ์ตระกูลได้ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.77) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ต้องการประกอบอาชีพเหมือนกับบิดา มารดา ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.24)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม

การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. สาขาวิชาที่เลือกเรียนเป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	3.91	1.16	มาก
2. สถาบันมีการจัดหาทุนการศึกษาเพื่อสนับสนุนทางการศึกษา	3.96	1.01	มาก
3. การรับรู้ข่าวสารด้านเศรษฐกิจทำให้เลือกเรียนสาขาวิชานี้	3.76	0.75	มาก
4. หลักสูตรมีความสอดคล้องกับพื้นฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัว	3.88	0.83	มาก
5. ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสมกับรายได้ของผู้ปกครอง	3.19	0.70	ปานกลาง
รวม	3.74	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถาบันมีการจัดหาทุนการศึกษาเพื่อสนับสนุนทางการศึกษา ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 1.01) รองลงมาคือ สาขาวิชาที่เลือกเรียนเป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 1.16) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสมกับรายได้ของผู้ปกครอง ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.70)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียน
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร

การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถ ของนักศึกษา	3.62	0.71	มาก
2. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.21	0.70	มาก
3. หลักสูตรมีการฝึกงานในสถานประกอบการจริง	4.39	0.59	มาก
4. ระยะเวลาที่ศึกษาตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.10	0.61	มาก
5. หลักสูตรมีความหลากหลายและมีวิชาที่น่าสนใจ	4.07	0.80	มาก
6. หลักสูตรกำลังได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการของ ตลาด	4.23	0.77	มาก
7. หลักสูตรที่เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถมีงานรองรับ	4.34	0.68	มาก
8. หลักสูตรทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ	4.41	0.59	มาก
รวม	4.17	0.44	มาก

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตรโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลักสูตรทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือ หลักสูตรมีการฝึกงานในสถานประกอบการจริง ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.59) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หลักสูตรมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.71)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียน
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร

การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม	3.07	0.80	ปานกลาง
2. ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม	3.02	0.69	ปานกลาง
3. ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษาที่มีความเหมาะสม	3.21	0.87	ปานกลาง
4. ค่าเอกสารทางการศึกษามีความเหมาะสม	3.28	0.78	ปานกลาง
5. ค่าใช้จ่ายในการสมัครเข้าเรียนมีความเหมาะสม	3.40	1.00	ปานกลาง
6. ค่าธรรมเนียมการเรียนเหมาะสมกับสาขาวิชาและ หลักสูตรการศึกษา	3.62	0.66	มาก
7. ค่าธรรมเนียมการเรียนเหมาะสมกับคุณภาพและการ บริการ	3.65	0.86	มาก
8. มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	4.03	0.74	มาก
9. มีกระบวนการชำระค่าธรรมเนียมการเรียนหรือ ค่าบริการต่างๆ อย่างเป็นระบบ	3.51	0.81	มาก
10. มีการผ่อนผันการชำระค่าเล่าเรียนให้นักศึกษาเมื่อมี เหตุผลและความจำเป็น	3.38	0.87	ปานกลาง
รวม	3.42	0.54	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือ ค่าธรรมเนียมการเรียนเหมาะสมกับคุณภาพและการบริการ ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.86) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = 0.69)

4.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน

1) เพศ

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบโดยใช้สถิติค่าที่แบบอิสระ (Independent t-test) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี
จำแนกตามเพศ

การตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี	t-test for Equality of Means				
	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ชาย	4.06	0.43	-6.546	.000*
	หญิง	4.42	.039		
ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน	ชาย	3.89	0.65	-3.662	.000*
	หญิง	4.16	0.41		
ด้านความถนัดของนักศึกษา	ชาย	3.80	0.56	-3.686	.000*
	หญิง	4.05	0.44		
ด้านความสนใจส่วนตัว	ชาย	3.99	0.71	-.653	.515
	หญิง	4.05	0.70		
ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม	ชาย	3.77	0.56	.810	.419
	หญิง	3.71	0.55		
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ชาย	4.05	0.49	-3.945	.000*
	หญิง	4.28	0.36		
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ชาย	3.27	.060	-4.067	.000*
	หญิง	3.55	0.45		
โดยรวม	ชาย	3.83	0.36	-4.585	.000*
	หญิง	4.03	0.29		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีอิสระ (Independent t-test) ได้ค่า $P < .05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร โดยเพศหญิงให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มากกว่าเพศชาย

2) อาชีพของผู้ปกครอง

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่ต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

การตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3.107	4	.777	4.114	.003*
	ภายในกลุ่ม	42.286	224	.189		
	รวม	45.392	228			
ด้านความพึงพอใจ ในตัวอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	4.016	4	1.004	3.402	.010*
	ภายในกลุ่ม	66.113	224	.295		
	รวม	70.129	228			
ด้านความถนัดของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	6.780	4	1.695	7.062	.000*
	ภายในกลุ่ม	53.770	224	.240		
	รวม	60.550	228			
ด้านความสนใจส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	29.313	4	7.328	19.607	.000*
	ภายในกลุ่ม	83.722	224	.374		
	รวม	113.035	228			
ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม	ระหว่างกลุ่ม	6.496	4	1.624	5.644	.000*
	ภายในกลุ่ม	64.456	224	.288		
	รวม	70.952	228			
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.019	4	.505	2.703	.031*
	ภายในกลุ่ม	41.824	224	.187		
	รวม	43.843	228			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	5.747	4	1.437	5.227	.000*
	ภายในกลุ่ม	61.570	224	.275		
	รวม	67.317	228			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.615	4	.654	6.208	.000*
	ภายในกลุ่ม	23.589	224	.105		
	รวม	26.204	228			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 7 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.16 - 4.22

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

อาชีพของผู้ปกครอง	\bar{X}	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ประกอบ อาชีพส่วนตัว	รับจ้าง	พนักงาน เอกชน	เกษตรกร
		4.16	4.15	4.44	4.38	4.27
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.16	-	.01 (.911)	.28 (.005*)	.22 (.010*)	.11 (.354)
ค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว	4.15		-	.28 (.002*)	.23 (.004*)	.11 (.295)
รับจ้าง	4.44			-	.05 (.602)	.17 (.173)
พนักงานเอกชน	4.38				-	.12 (.310)
เกษตรกร	4.27					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง และเป็นพนักงานเอกชน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง และเป็นพนักงานเอกชน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

อาชีพของผู้ปกครอง	\bar{X}	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ประกอบ อาชีพส่วนตัว	รับจ้าง	พนักงาน เอกชน	เกษตรกร
		4.16	4.07	4.13	3.80	3.95
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.16	-	.09 (.331)	.03 (.788)	.36 (.001*)	.21 (.137)
ค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว	4.07		-	.06 (.599)	.27 (.008*)	.12 (.387)
รับจ้าง	4.13			-	.33 (.009*)	.18 (.252)
พนักงานเอกชน	3.80				-	.15 (.295)
เกษตรกร	3.95					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว และมีอาชีพรับจ้าง ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานเอกชน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

อาชีพของผู้ปกครอง	\bar{X}	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ประกอบ อาชีพส่วนตัว	รับจ้าง	พนักงาน เอกชน	เกษตรกร
		3.66	3.94	4.13	3.98	4.21
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.66	-	.27 (.002*)	.47 (.000*)	.32 (.001*)	.55 (.000*)
ค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.94		-	.19 (.064)	.05 (.598)	.27 (.026*)
รับจ้าง	4.13			-	.15 (.199)	.08 (.565)
พนักงานเอกชน	3.98				-	.23 (.084)
เกษตรกร	4.21					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว มีอาชีพรับจ้าง มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน และมีอาชีพเกษตรกร ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

อาชีพของผู้ปกครอง	\bar{X}	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ประกอบ อาชีพส่วนตัว	รับจ้าง	พนักงาน เอกชน	เกษตรกร
		3.55	3.90	4.13	4.59	4.21
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.55	-	.35 (.001*)	.58 (.000*)	1.04 (.000*)	.66 (.000*)
ค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.90		-	.23 (.085)	.69 (.000*)	.31 (.047*)
รับจ้าง	4.13			-	.46 (.001*)	.08 (.645)
พนักงานเอกชน	4.59				-	.38 (.020*)
เกษตรกร	4.21					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว มีอาชีพรับจ้าง มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน และมีอาชีพเกษตรกร ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน และมีอาชีพเกษตรกร ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว ซึ่งผู้ปกครองที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง และผู้ปกครองที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

อาชีพของผู้ปกครอง	\bar{X}	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ประกอบ อาชีพส่วนตัว	รับจ้าง	พนักงาน เอกชน	เกษตรกร
		3.59	3.62	3.86	4.02	3.77
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.59	-	.03 (.738)	.27 (.027*)	.43 (.000*)	.18 (.198)
ค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.62		-	.24 (.039*)	.40 (.000*)	.15 (.269)
รับจ้าง	3.86			-	.16 (.190)	.09 (.568)
พนักงานเอกชน	4.02				-	.25 (.081)
เกษตรกร	3.77					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง และมีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง และมีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

อาชีพของผู้ปกครอง	\bar{X}	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ประกอบ อาชีพส่วนตัว	รับจ้าง	พนักงาน เอกชน	เกษตรกร
		4.06	4.19	4.07	4.30	4.28
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.06	-	.13 (.090)	.01 (.880)	.24 (.005*)	.22 (.056)
ค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว	4.19		-	.12 (.209)	.11 (.162)	.09 (.425)
รับจ้าง	4.07			-	.23 (.024*)	.20 (.104)
พนักงานเอกชน	4.30				-	.03 (.825)
เกษตรกร	4.28					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ มีอาชีพรับจ้าง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

อาชีพของผู้ปกครอง	\bar{X}	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ประกอบ อาชีพส่วนตัว	รับจ้าง	พนักงาน เอกชน	เกษตรกร
		3.23	3.55	3.59	3.25	3.51
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.23	-	.32 (.001*)	.37 (.002*)	.03 (.795)	.28 (.040*)
ค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.55		-	.04 (.701)	.30 (.002*)	.04 (.758)
รับจ้าง	3.59			-	.34 (.005*)	.08 (.579)
พนักงานเอกชน	3.25				-	.26 (.068)
เกษตรกร	3.51					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว มีอาชีพรับจ้าง และมีอาชีพเกษตรกร ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว และมีอาชีพรับจ้าง ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	.357	2	.178	.895	.410
	ภายในกลุ่ม	45.035	226	.199		
	รวม	45.392	228			
ด้านความพึงพอใจ ในตัวอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.447	2	.224	.726	.485
	ภายในกลุ่ม	69.682	226	.308		
	รวม	70.129	228			
ด้านความถนัดของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	8.988	2	4.494	19.699	.000*
	ภายในกลุ่ม	51.561	226	.228		
	รวม	60.550	228			
ด้านความสนใจส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	4.250	2	2.125	4.415	.013*
	ภายในกลุ่ม	108.785	226	.481		
	รวม	113.035	228			
ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม	ระหว่างกลุ่ม	8.249	2	4.124	14.866	.000*
	ภายในกลุ่ม	62.703	226	.277		
	รวม	70.952	228			
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.431	2	.215	1.121	.328
	ภายในกลุ่ม	43.412	226	.192		
	รวม	43.843	228			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	5.031	2	2.516	9.128	.000*
	ภายในกลุ่ม	62.285	226	.276		
	รวม	67.317	228			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.260	2	.630	5.710	.004*
	ภายในกลุ่ม	24.944	226	.110		
	รวม	26.204	228			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ

ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.24 - 4.27

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง	\bar{X}	ต่ำกว่าปริญญาตรี 4.08	ปริญญาตรี 3.94	สูงกว่าปริญญาตรี 3.34
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.08	-	.14 (.116)	.74 (.000*)
ปริญญาตรี	3.94		-	.59 (.000*)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.34			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา มากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง	\bar{X}	ต่ำกว่าปริญญาตรี 4.06	ปริญญาตรี 4.06	สูงกว่าปริญญาตรี 3.59
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.06	-	.00 (1.000)	.47 (.024*)
ปริญญาตรี	4.06		-	.47 (.016*)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.59			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว มากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง	\bar{X}	ต่ำกว่าปริญญาตรี 3.55	ปริญญาตรี 3.90	สูงกว่าปริญญาตรี 3.45
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.55	-	.36 (.000*)	.10 (.749)
ปริญญาตรี	3.90		-	.46 (.001*)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.45			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม มากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง	\bar{X}	ต่ำกว่าปริญญาตรี 3.61	ปริญญาตรี 3.34	สูงกว่าปริญญาตรี 3.15
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.61	-	.27 (.002*)	.46 (.002*)
ปริญญาตรี	3.34		-	.19 (.308)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.15			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4) รายได้ของครอบครัว

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

การตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2.128	3	.709	3.688	.013*
	ภายในกลุ่ม	43.265	225	.192		
	รวม	45.392	228			
ด้านความพึงพอใจ ในตัวอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	8.313	3	2.771	10.086	.000*
	ภายในกลุ่ม	61.817	225	.275		
	รวม	70.129	228			
ด้านความถนัดของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.444	3	1.148	4.523	.004*
	ภายในกลุ่ม	57.106	225	.254		
	รวม	60.550	228			
ด้านความสนใจส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	4.949	3	1.650	3.434	.018*
	ภายในกลุ่ม	108.087	225	.480		
	รวม	113.035	228			
ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม	ระหว่างกลุ่ม	4.127	3	1.376	4.632	.004*
	ภายในกลุ่ม	66.825	225	.297		
	รวม	70.952	228			
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.593	3	.531	2.829	.039*
	ภายในกลุ่ม	42.249	225	.188		
	รวม	43.843	228			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3.956	3	1.319	4.682	.003*
	ภายในกลุ่ม	63.361	225	.282		
	รวม	67.317	228			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.069	3	.023	.198	.898
	ภายในกลุ่ม	26.135	225	.116		
	รวม	26.204	228			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตาม รายได้ของครอบครัว โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 7 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความ ถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านเนื้อหาหลักสูตร และ

ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร แตกต่างกันไปเป็นรายคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.29 - 4.35

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

รายได้ของครอบครัว	\bar{X}	<10,000	10,001-	20,001-	>30,001
		บาท	20,000 บาท	30,000 บาท	บาท
		4.19	4.21	4.14	4.36
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.19	-	.02 (1.000)	.05 (.993)	.17 (.729)
10,001-20,000 บาท	4.21		-	.06 (.874)	.16 (.203)
20,001-30,000 บาท	4.14			-	.22 (.020*)
มากกว่า 30,001 บาท	4.36				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวมากกว่า 30,001 บาท ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณ 20,001-30,000 บาท นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

รายได้ของครอบครัว	\bar{X}	<10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	>30,001 บาท
		4.64	4.25	3.93	3.90
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.64	-	.39 (.233)	.70 (.003*)	.74 (.001*)
10,001-20,000 บาท	4.25		-	.32 (.010*)	.35 (.002*)
20,001-30,000 บาท	3.93			-	.03 (.987)
มากกว่า 30,001 บาท	3.90				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ คือ นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาท ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณ 20,001-30,000 บาท และมากกว่า 30,001 บาท และนักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณ 10,001-20,000 บาท ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณ 20,001-30,000 บาท และมากกว่า 30,001 บาท นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

รายได้ของครอบครัว	\bar{X}	<10,000	10,001-	20,001-	>30,001
		บาท	20,000 บาท	30,000 บาท	บาท
		3.82	3.98	3.76	4.04
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.82	-	.16 (.849)	.07 (.987)	.22 (.677)
10,001-20,000 บาท	3.98		-	.23 (.093)	.06 (.930)
20,001-30,000 บาท	3.76			-	.28 (.007*)
มากกว่า 30,001 บาท	4.04				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวมากกว่า 30,001 บาท ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณ 20,001-30,000 บาท นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

รายได้ของครอบครัว	\bar{X}	<10,000	10,001-	20,001-	>30,001
		บาท	20,000 บาท	30,000 บาท	บาท
		3.71	3.81	4.12	4.11
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.71	-	.10 (.690)	.40 (.101)	.40 (.097)
10,001-20,000 บาท	3.81		-	.31 (.013*)	.30 (.009*)
20,001-30,000 บาท	4.12			-	.01 (.988)
มากกว่า 30,001 บาท	4.11				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณ 20,001-30,000 บาท และมากกว่า 30,001 บาท ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว มากกว่านักศึกษามีรายได้ของครอบครัวประมาณ 10,001-20,000 บาท นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

รายได้ของครอบครัว	\bar{X}	<10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	>30,001 บาท
		4.00	3.54	3.86	3.76
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.00	-	.46 (.133)	.14 (.915)	.24 (.657)
10,001-20,000 บาท	3.54		-	.32 (.011*)	.22 (.116)
20,001-30,000 บาท	3.86			-	.11 (.708)
มากกว่า 30,001 บาท	3.76				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณ 20,001-30,000 บาท ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม มากกว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณ 10,001-20,000 บาท นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

รายได้ของครอบครัว	\bar{X}	<10,000	10,001-	20,001-	>30,001
		บาท	20,000 บาท	30,000 บาท	บาท
		4.40	4.09	4.26	4.13
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.40	-	.31 (.046*)	.14 (.369)	.27 (.076)
10,001-20,000 บาท	4.09		-	.17 (.025*)	.04 (.565)
20,001-30,000 บาท	4.26			-	.13 (.059)
มากกว่า 30,001 บาท	4.13				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาท ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณประมาณ 10,001-20,000 บาท และนักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณ 20,001-30,000 บาท ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณ 10,001-20,000 บาท นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

รายได้ของครอบครัว	\bar{X}	<10,000	10,001-	20,001-	>30,001
		บาท	20,000 บาท	30,000 บาท	บาท
		3.13	3.50	3.55	3.28
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.13	-	.37 (.290)	.42 (.183)	.15 (.881)
10,001-20,000 บาท	3.50		-	.05 (.968)	.22 (.112)
20,001-30,000 บาท	3.55			-	.26 (.023*)
มากกว่า 30,001 บาท	3.28				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวประมาณ 20,001-30,000 บาท ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มากกว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวมากกว่า 30,001 บาท นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

5) ที่พักอาศัยของนักศึกษา

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยของนักศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยของนักศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยของนักศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี
จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา

การตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	1.263	2	.632	3.235	.041*
	ภายในกลุ่ม	44.129	226	.195		
	รวม	45.392	228			
ด้านความพึงพอใจ ในตัวอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3.097	2	1.548	5.220	.006*
	ภายในกลุ่ม	67.033	226	.297		
	รวม	70.129	228			
ด้านความถนัดของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.382	2	1.191	4.627	.011*
	ภายในกลุ่ม	58.168	226	.257		
	รวม	60.550	228			
ด้านความสนใจส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	4.217	2	2.108	4.379	.014*
	ภายในกลุ่ม	108.819	226	.481		
	รวม	113.035	228			
ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม	ระหว่างกลุ่ม	1.764	2	.882	2.880	.058
	ภายในกลุ่ม	69.189	226	.306		
	รวม	70.952	228			
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.285	2	1.142	6.213	.002*
	ภายในกลุ่ม	41.558	226	.184		
	รวม	43.843	228			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.976	2	.488	1.662	.192
	ภายในกลุ่ม	66.341	226	.294		
	รวม	67.317	228			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.090	2	.045	.391	.677
	ภายในกลุ่ม	26.114	226	.116		
	รวม	26.204	228			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว และด้านเนื้อหาหลักสูตร นั่นคือ ปฏิเสธ

สมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว และด้านเนื้อหาหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว และด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.37 - 4.41

ตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ที่พักอาศัยของนักศึกษา	\bar{X}	บ้านบิดา/ มารดา	บ้านญาติ/พี่น้อง	หอพัก/บ้านเช่า/ คอนโดมิเนียม
		4.36	4.17	4.22
บ้านบิดา/มารดา	4.36	-	.20 (.026*)	.15 (.031*)
บ้านญาติ/พี่น้อง	4.17		-	.05 (.536)
หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม	4.22			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านบิดา/มารดา ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านญาติ/พี่น้อง และพักอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ที่พักอาศัยของนักศึกษา	\bar{X}	บ้านบิดา/ มารดา	บ้านญาติ/พี่น้อง	หอพัก/บ้านเช่า/ คอนโดมิเนียม
		3.87	4.00	4.13
บ้านบิดา/มารดา	3.87	-	.13 (.469)	.27 (.007*)
บ้านญาติ/พี่น้อง	4.00		-	.13 (.389)
หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม	4.13			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านบิดา/มารดา นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ที่พักอาศัยของนักศึกษา	\bar{X}	บ้านบิดา/ มารดา	บ้านญาติ/พี่น้อง	หอพัก/บ้านเช่า/ คอนโดมิเนียม
		3.78	3.94	4.01
บ้านบิดา/มารดา	3.78	-	.17 (.251)	.24 (.011*)
บ้านญาติ/พี่น้อง	3.94		-	.07 (.752)
หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม	4.01			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านบิดา/มารดา นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ที่พักอาศัยของนักศึกษา	\bar{X}	บ้านบิดา/ มารดา	บ้านญาติ/พี่น้อง	หอพัก/บ้านเช่า/ คอนโดมิเนียม
		4.08	4.25	3.90
บ้านบิดา/มารดา	4.08	-	.17 (.474)	.18 (.231)
บ้านญาติ/พี่น้อง	4.25		-	.35 (.020*)
หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม	3.90			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่ที่พักอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความสนใจส่วนตัว มากกว่านักศึกษาที่ที่พักอาศัยอยู่บ้านญาติ/พี่น้อง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ที่พักอาศัยของนักศึกษา	\bar{X}	บ้านบิดา/ มารดา	บ้านญาติ/พี่น้อง	หอพัก/บ้านเช่า/ คอนโดมิเนียม
		4.32	4.05	4.13
บ้านบิดา/มารดา	4.32	-	.27 (.007*)	.19 (.017*)
บ้านญาติ/พี่น้อง	4.05		-	.08 (.561)
หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม	4.13			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.41 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านบิดา/มารดา ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านญาติ/พี่น้อง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านเนื้อหาหลักสูตร มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านญาติ/พี่น้อง และพักอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4.2 การอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี” ซึ่งได้นำผลการศึกษามาอภิปราย ดังนี้

4.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.2.1.1 เพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 52.84 สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ (2552) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ดังที่เชิดพงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลสภกิจพิทยาคม พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรคม (2557) ที่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย

4.2.1.2 อาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว มากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 33.62 สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ (2552) ที่พบว่า บิดาของนักศึกษามีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ในขณะที่มนตรี (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลวัดใหญ่ (ราชพงษ์) สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพค้าขาย และยังพบในงานวิจัยของโสภณศรี (2552) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

4.2.1.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 56.77 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ (2552) ที่พบว่า บิดาของนักศึกษาสำเร็จการศึกษาปริญญาตรี แต่ไม่สอดคล้องกับโสภณศรี (2552) ที่พบว่า ผู้ปกครองของบัณฑิตจบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

4.2.1.4 รายได้ของครอบครัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 30,001 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 39.74 สอดคล้องกับอุษณีย์ (2552) พบว่า ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001-60,000 บาท ในขณะที่เชิดพงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลสภกิจพิทยาคม พบว่า รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ที่ 10,001-20,000 บาท

4.2.1.5 ที่พักอาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ส่วนใหญ่ พักอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 52.84 จากงานวิจัยของอุษณีย์ (2552) พบว่า นักศึกษาพักอยู่กับครอบครัวซึ่งอยู่กรุงเทพมหานคร และในงานวิจัยของเชิดพงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลสภกิจพิทยาคม พบว่า นักศึกษามีภูมิลำเนาที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐมมากที่สุด

4.2.2 การตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.2.2.1 ด้านชื่อเสียงของสถาบันโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถาบันได้ผ่านการรับรองการประกันคุณภาพสถานศึกษาและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา (2552) ที่พบว่า ปัจจัยด้านที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยย่อยที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ ความเชื่อถือและการยอมรับของสถานประกอบการที่มีต่อมหาวิทยาลัย ในขณะที่งานวิจัยของสมทรง (2554) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย (University Atmosphere) สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยคือ การรับรู้และความประทับใจของนิสิตที่มีต่อลักษณะต่างๆ ของสถาบัน ได้แก่ ชื่อเสียงของสถาบันการบริหารบรรยากาศในการเรียนการสอน รวมถึงอาคาร สถานที่อันมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่และพัฒนาการของมวลสมาชิกในสถาบัน ดังนั้น สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยจึงมีผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิต เพราะนิสิตทุกคนต่างมีความปรารถนาที่จะได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี กล่าวว่า สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยหรือลักษณะใด ๆ ก็ตามของสถาบันการศึกษา เป็นสิ่งเร้าอันทรงศักยภาพและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการศึกษา นอกจากนี้กิตติภณ (2553) ยังกล่าวไว้ว่า ภาพลักษณ์เป็นภาพที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิด เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลที่มีต่อองค์การ สถาบัน มีความรู้สึกประทับใจต่อหน่วยงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์การทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ถ้าองค์การต่างๆ ได้รับความสนใจจากสาธารณชนและมวลชนมากขึ้น ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารและสื่อสารมวลชน ทำให้คนในสังคมต่างๆ รับทราบข่าวสารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลกได้อย่างกว้างขวาง ถ้าองค์การใดมีภาพลักษณ์ที่ดีก็จะได้รับความเชื่อถือไว้วางใจ สนับสนุนร่วมมือให้องค์การนั้นประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน แต่ถ้าองค์การใดมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี ย่อมได้รับการต่อต้านและการดูหมิ่นเกลียดชัง ภาพลักษณ์จึงเป็นรากฐานแห่งความมั่นคงขององค์การ ถ้ามีภาพลักษณ์ที่ดี แม้จะมีวิกฤตการณ์เกิดขึ้นก็สามารถแก้ไขได้ง่าย เสมือนหนึ่งร่างกายของคนที่แข็งแรง มีภูมิคุ้มกันโรค หากได้รับเชื้อโรคหรือมีอาการเจ็บป่วย อาการก็จะไม่ร้ายแรงและหายเร็วกว่าปกติ

4.2.2.2 ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอนโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน สอดคล้องกับงานวิจัยของวิเชียร (2554) ครูผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญโดยตรง และการที่ครูผู้สอนมีความรู้ความชำนาญโดยตรง และการที่ครูผู้สอนรักและเอาใจใส่ต่อศิษย์ ซึ่งลักษณะของหลักสูตรเช่นนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งสิ้น และดังที่ธีรคม (2557) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในสาขาที่เปิดสอน

4.2.2.3 ด้านความถนัดของนักศึกษาโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษามักฝึกฝนตนเองเกี่ยวกับการเรียนในสาขานี้อยู่เสมอ ซึ่งงานวิจัยของสมัย (2553) กล่าวว่า แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับความถนัด ความสนใจ ต้องการที่จะมีความรู้เพิ่มขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน หรือยังไม่มีงานทำ การศึกษาระดับ ปวส. จะทำให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่า ปวช. ถ้าศึกษาระดับ ปวส. มีโอกาสศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีได้ และการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้เกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น รวมทั้งเป็นอาชีพที่ได้รับความนิยมของท้องถิ่น ในขณะที่เมธาวิ (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน วิทยาลัยวิทยาลัยพัฒนวิชาการธนบุรี พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยรายชื่อทางด้านความชอบและความถนัดส่วนตัวมากที่สุด นอกจากนี้สำเนา (2552) ได้เสนอแนวทางในการเลือกศึกษาต่อไว้ในบทความเรื่อง “ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงานของผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย” ซึ่งสรุปว่าการเลือกอาชีพของบุคคลนั้นจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการ ซึ่งปัจจัยด้านหนึ่ง บุคคลต้องเข้าใจตนเองว่าตนเองสนใจอาชีพอะไรบ้าง มีความถนัดอะไร มีค่านิยมในอาชีพอย่างไร และบุคคลต้องมีความสามารถที่จะต้องตัดสินใจเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตนเอง

4.2.2.4 ด้านความสนใจส่วนตัวโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ต้องการประกอบอาชีพที่ยอมรับของสังคม/ความต้องการของตลาด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ (2552) กล่าวว่า การตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยดังกล่าวคือ ต้องการการยอมรับจากสังคมหรือกลุ่มเพื่อน ดังที่กนกกาญจน์ (2558) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สงวน (2552) ได้ให้ข้อคิดในการเลือกศึกษาต่อว่า ควรจะพิจารณาถึงองค์ประกอบด้านการตลาดอาชีพ คือ หาข้อมูลว่าสภาพปัจจุบันและอนาคตตลาดมีความต้องการหรือกำลังขาดแคลนผู้ประกอบอาชีพอะไรบ้าง นอกจากนี้ฐานะทางการเงินของผู้ปกครองหรืออำนาจต่อการเลือกเรียนหลักสูตรหรือวิชานั้นได้หรือไม่ ต้องใช้จ่ายมากน้อยเท่าใด รวมทั้งในงานวิจัยของกัลยา (2552) กล่าวว่า ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยย่อยที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และความสามารถ

4.2.2.5 ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถาบันมีการจัดหาทุนการศึกษาเพื่อสนับสนุนทางการศึกษา ซึ่งงานวิจัยของเชิดพงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรับใหญ่วงศ์กุลกิจพิทยาคม พบว่า ปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งทุน พบว่า มีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ดังที่สมัย (2553) กล่าวว่า แรงจูงใจด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่แสดงถึงฐานะทางการเงินของบุคคลที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางฐานะความเป็นอยู่ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวและแนวโน้มความต้องการของตลาด และแรงงานทั้งในภาวะปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจด้านสภาพเศรษฐกิจ เกี่ยวข้องกับอิทธิพลทางการเงิน รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ระหว่างเรียนมีทุนการศึกษา สามารถหารายได้ขณะที่กำลังศึกษา รวมทั้งเมื่อ

จบแล้วทำให้มีรายได้ดี และในงานวิจัยของสุรวัช (2552) กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน เพราะการศึกษาไม่ว่าจะระดับใดจำเป็นต้องใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นส่วนส่งเสริมให้สามารถศึกษาได้สำเร็จได้ตามต้องการ ซึ่งได้แก่ รายได้ของครอบครัว เมื่อบิดามารดามีการศึกษาสูง รายได้สูง จะมีผลต่อการศึกษาของเด็ก โดยการสนับสนุนให้ได้รับการศึกษามีผลการเรียนดี มีฐานะมั่นคงในอนาคต เนื่องจากพ่อแม่จะเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา

4.2.2.6 ด้านเนื้อหาหลักสูตรโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลักสูตรทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา (2552) พบว่า ปัจจัยย่อยที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ เมื่อจบการศึกษาแล้วมีโอกาสสร้างฐานะที่มั่นคง ดังที่วิเชียร (2554) กล่าวว่า ปัจจัยที่ศึกษาทุกด้านส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก แสดงว่า วิธีการจัดการเรียนการสอนดีและทันสมัย มีหลักสูตรเป็นที่ยอมรับ หลักสูตรทันสมัยและนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้มีโอกาสสำเร็จการศึกษาสูง

4.2.2.7 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) สอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์ชัย (2555) ได้ศึกษาเรื่อง รายงานการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนคณะศิลปศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า การมีกองทุนกู้ยืมเงิน ดังที่สุภาภรณ์ (2552) ได้ให้แนวคิดในการศึกษาต่อไว้ว่า “การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อวิชางานอาชีพนั้น” มักได้รับอิทธิพลจากฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของบิดา มารดา และโอกาสที่มองเห็นได้ในอนาคต ตลอดจนสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมการศึกษาต่อให้สำเร็จการศึกษา เช่น แหล่งทุนการศึกษาในรูปของบุคคล องค์กร มูลนิธิธนาคาร และยังพบในงานวิจัยของสมัย (2553) กล่าวว่า แรงจูงใจด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่แสดงถึงฐานะทางการเงินของบุคคลที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางฐานะความเป็นอยู่ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวและแนวโน้มความต้องการของตลาด และแรงงานทั้งในภาวะปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจด้านสภาพเศรษฐกิจ เกี่ยวข้องกับอิทธิพลทางการเงิน รายได้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ระหว่างเรียนมีทุนการศึกษา สามารถหารายได้ขณะที่กำลังศึกษา รวมทั้งเมื่อจบแล้วทำให้มีรายได้ดี

4.2.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.2.3.1 เพศของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร โดยเพศหญิงให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มากกว่าเพศชาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรังสิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่สายมาน (2554) พบว่า เพศของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(ปวช.) สาขาวิชาเครื่องจักรและซ่อมบำรุง ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3 ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากว่า การเรียนหลักสูตรดังกล่าว นั้น เป็นหลักสูตรที่จบการศึกษาแล้วสามารถมีงานรองรับ และสามารถศึกษาต่อได้หลายสถาบัน ดังนั้นเพศจึงไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ และยังพบในงานวิจัยของ โสมรัมย์ (2552) พบว่า เพศ เป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

4.2.3.2 อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสมรัมย์ (2552) อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองของบัณฑิตที่อยู่ในกลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ต้องการให้บัณฑิตศึกษาต่อเพื่อทำงานด้านวิชาการ ซึ่งเป็นประเภทงานที่คล้ายคลึงกับอาชีพของผู้ปกครอง ดังที่มนตรี (2551) กล่าวว่า ความแตกต่างของอาชีพจึงมีความสำคัญกับการเลือกส่งบุตรหลานของผู้ปกครอง และผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดใหญ่ (ราชพงษ์) แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท และมากกว่า 10,000 บาท แสดงว่าผู้ปกครองที่มีรายได้สูง มีความคาดหวังต่อการเลือกโรงเรียนในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อ นอกจากนี้ สุธวัช (2552) กล่าวว่า อาชีพของผู้ปกครองมีผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน เด็กที่มีบิดา มารดามีอาชีพแตกต่างกัน ย่อมอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน และมีประสบการณ์แตกต่างกัน ประสบการณ์ในสิ่งแวดล้อมบางอาชีพอาจช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ในขณะที่ Eaddy (1969) กล่าวว่า ระดับอาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับโอกาสในการศึกษาต่อ นั่นคือ ถ้าผู้ปกครองมีอาชีพระดับสูง บุตรจะมีแนวโน้มที่จะได้ศึกษาต่อ และยังสอดคล้องกับ อุษณีย์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพบิดา แตกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรังสิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่สอดคล้องกับศักดิ์ชัย (2555) ได้ศึกษาเรื่อง รายงานการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนคณะศิลปศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า อาชีพของบิดามารดา มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.3.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษณีย์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของมารดา

แตกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรังสิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.3.4 รายได้ของครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกกาญจน์ (2558) พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชธานีในแต่ละด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ โสมรัมย์ (2552) กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลและไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อาจเพราะในปัจจุบันรัฐบาลได้มีโครงการหรือกองทุนเพื่อการศึกษาเท่านั้น และเป็นโครงการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนนักศึกษา ได้มีโอกาสที่จะศึกษาต่อมากขึ้นในอนาคต และยังพบในงานวิจัยของอุษณีย์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ผู้ปกครองแตกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรังสิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งศักดิ์ชัย (2555) ได้ศึกษาเรื่อง รายงานการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนคณะศิลปศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า รายได้รวมของครอบครัว มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.3.5 พักอาศัยของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว และด้านเนื้อหาหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ (2552) ที่พบว่า ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรังสิต จำแนกจากข้อมูลพื้นฐาน ด้านภูมิลำเนา ไม่พบว่าแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี 2) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี และ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ในคณะอุตสาหกรรมบริการ ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร (Culinary Arts and Kitchen Management) สาขาวิชานวัตกรรมการบริการ ในธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (Service Innovation in Tourism and Hotel Business) สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและรีสอร์ท (Hotel and Resort Management) สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว (Tourism Management) และสาขาวิชาการจัดการนิทรรศการและการประชุม (Mice and Events Management) มีจำนวนทั้งสิ้น 535 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน ซึ่งได้จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ตามวิธีของทาโร ยามาเน่ และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) การทดสอบความตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ด้วย IOC (Index of Item - Objective Congruence) โดยนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มาพิจารณาในแต่ละข้อคำถาม และคัดเลือกค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่าเครื่องมือมีคุณภาพ และนำไปใช้ได้ ในงานวิจัยนี้ พบว่า ข้อคำถามที่นำมาใช้ในแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยทุกข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยเท่ากับ 0.60-1.00

2) การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบ (Try Out) ผู้บริโภคที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่า คำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ หลังจากนั้นนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach's Alpha (ศิริชัย, 2555) เมื่อทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ พบว่า แบบสอบถามโดยรวมมีค่าความน่าเชื่อถือ เท่ากับ 0.909 หรือประมาณร้อยละ 65

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้ 1) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี และ 2) แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน ระหว่างเดือนมิถุนายน 2561 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2562 ได้รับแบบสอบถามกลับมา 229 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าทีอิสระ (Independent t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

5.1 สรุปผล

5.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 52.84 โดยผู้ปกครองของนักศึกษา มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว มากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 33.62 ซึ่งผู้ปกครองของนักศึกษา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 56.77 ทั้งนี้ ผู้ปกครองของนักศึกษา มีรายได้มากกว่า 30,001 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 39.74 และนักศึกษาส่วนใหญ่ พักอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 52.84

5.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวม นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

5.1.2.1 ด้านชื่อเสียงของสถาบันโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถาบันได้ผ่านการรับรองการประกันคุณภาพสถานศึกษาและเป็นที่ยอมรับ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือ เป็นสถาบันที่ทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถ และมีความรู้สึกรู้สึกมีความมั่นใจและภูมิใจ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.57) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ชื่อเสียงของอาจารย์ นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่า เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือกันมากในหน่วยงานของสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.88)

5.1.2.2 ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอนโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน ($\bar{X} =$

4.15, S.D. = 0.87) รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.74) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีอัธยาศัยดี ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 1.05)

51.2.3 ด้านความถนัดของนักศึกษาโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษามักฝึกฝนตนเองเกี่ยวกับการเรียนในสาขานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ เลือกเรียนตามความถนัดของตนเองเพื่อนำไปประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.87) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีทักษะตรงกับสาขาวิชาที่เลือกเรียน ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.68)

51.2.4 ด้านความสนใจส่วนตัวโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ต้องการประกอบอาชีพที่ยอมรับของสังคม/ความต้องการของตลาด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ เมื่อเรียนจบแล้วสามารถประกอบอาชีพที่นำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูลได้ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.77) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ต้องการประกอบอาชีพเหมือนกับบิดา มารดา ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.24)

51.2.5 ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถาบันมีการจัดหาทุนการศึกษาเพื่อสนับสนุนทางการศึกษา ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 1.01) รองลงมาคือ สาขาวิชาที่เลือกเรียนเป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 1.16) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสมกับรายได้ของผู้ปกครอง ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.70)

51.2.6 ด้านเนื้อหาหลักสูตรโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลักสูตรทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือ หลักสูตรมีการฝึกงานในสถานประกอบการจริง ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.59) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หลักสูตรมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.71)

51.2.7 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรโดยรวม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือ ค่าธรรมเนียมการเรียนเหมาะสมกับคุณภาพและการบริการ ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.86) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = 0.69)

5.1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

5.1.3.1 เพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิทยาลัยดุสิตธานีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านเนื้อหาหลักสูตร

และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร โดยเพชหญิงให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มากกว่าเพศชาย

5.1.3.2 อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.4 รายได้ของครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.5 ที่พักอาศัยของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ด้านความถนัดของนักศึกษา ด้านความสนใจส่วนตัว และด้านเนื้อหาหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี” ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.1.1 จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อด้านชื่อเสียงของสถาบัน อยู่ในระดับมาก โดยเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ถึงแม้ว่าสถาบันจะมีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับของสังคมอยู่แล้วก็ตาม แต่ด้วยสภาพสังคม เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น สถาบันควรเน้นการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพให้ได้มาตรฐาน โดยเน้นการฝึกปฏิบัติให้ทำงานและประกอบอาชีพได้จริง นอกจากนี้ควรจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์การสอนที่ทันสมัยและทันต่อเทคโนโลยี เพื่อให้ให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถ และมีความรู้สึกรู้สึกมีความมั่นใจและภูมิใจที่ได้เรียนที่สถาบันแห่งนี้ และเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานของรัฐและเอกชน รวมไปถึงสถาบันควรมีสาขาวิชาให้เลือกเรียนที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

5.2.1.2 จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง โดยเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ถึงแม้ว่านักศึกษาจะให้ความสำคัญต่อด้านนี้ต่ำกว่าด้านอื่นก็ตาม แต่เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน อาจส่งผลต่อการเลือกเรียนของนักศึกษาได้ ดังนั้น สถาบันควรมีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับทุกอาชีพของผู้ปกครอง นอกจากนี้ควรมีค่าธรรมเนียมการเรียนที่ไม่แพงเกินไป รวมไปถึงควรมีการผ่อนผันค่าเล่าเรียน เมื่อนักศึกษามีเหตุผลและมีความจำเป็นที่ไม่สามารถจ่ายค่าลงทะเบียนได้ ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นอีกทางเลือกในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาและของผู้ปกครองได้

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.2.2.1 ควรศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีเฉพาะสาขา โดยทำการศึกษาเชิงลึก

5.2.2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาปัจจัยอื่น เช่น ปัจจัยลักษณะมุ่งอนาคต ความคาดหวังของบัณฑิต สัมพันธภาพระหว่างบัณฑิตกับเพื่อน เป็นต้น

5.2.2.3 ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อศึกษากลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหรือแตกต่างกันหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์. 2558. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ มหาวิทยาลัยราชธานี. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม.
- กัลยา อุ่นกระจาย. 2552. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาการบัญชี (หลักสูตรต่อเนื่อง) ในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระปัญหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกษรา โพธิ์เย็น. 2550. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิตติภณ กิตยานุรักษ์. 2553. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. หลักสูตรสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ชัตติยะ นุตวัตร. 2552. กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ นักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- งานทะเบียน วิทยาลัยดุสิตธานี. 2561. จำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาตรี. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.dtc.ac.th/th/> สืบค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2561.
- ชูเกียรติ วรรณสอน. 2553. การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแม่แตง อาเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขา อาชีวศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เชิดพงษ์ ชีระจิตต์. 2556. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลศกกิจพิทยาคม. ภาควิชาส่งเสริมและ นิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน .
- ชูศรี จวงจันทร์. 2552. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาโรงเรียนแคนดงพิทยาคม อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ฉานิกา ศรีวรรณวิทย์. 2550. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบัณฑิต สาขาการจัดการครัวและ ภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคหกรรมศาสตร์ ศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

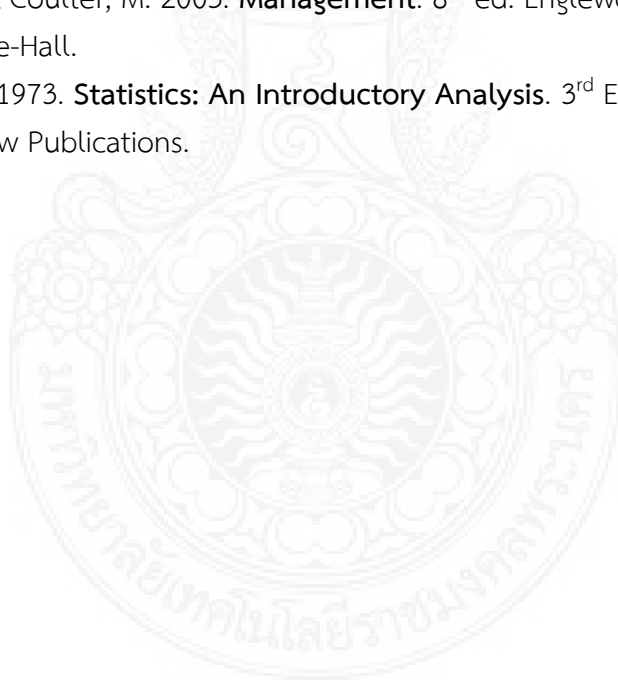
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2557. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 11 นนทบุรี บริษัท เอส.อาร์.พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.
- ธีระคม ใจปลอด. 2557. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประดิษฐ์ สมวงษา. 2552. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรพิมล สุนทรอาจารย์. 2554. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ของนักเรียนสตรี. หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พลวัฒน์ สมบูรณ์. 2554. ระบบจัดการมาตรฐานสุรอาหารและต้นทุนสำหรับร้านอาหาร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พูนทรัพย์ เจริญพันธุ์. 2558. ผลของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีผลต่ออุตสาหกรรมโรงแรมปี 2502-2508. หลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มนตรี ศกุนตะประเสริฐ. 2551. ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลวัดใหญ่ (ราชพงษ์) สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม. หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- นเรนทร์ แก้วใหญ่. 2555. การวิเคราะห์ปัจจัยจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิธิพร ศุภฤทธิ. 2553. ปัจจัยส่วนผสมการตลาดที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกเรียนโรงเรียนอาชีวเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เมธาวี สุขปาน. 2556. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี. หลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วรสุดา สุขารมณ. 2554. ความร่วมมือระหว่างองค์การในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธารากร วุฒิสถิรกุล. 2550. ปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสถาบันสอนภาษาจีนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- วิเชียร ดีฉาย. 2554. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาสาขาเทคนิคการผลิต สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วีรดา เรืองรุ่ง. 2550. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการและผลประกอบการของร้านอาหารขนาดย่อมในเขตเมืองพัทยา. วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศศิธร แทนรินทร์. 2553. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2553. หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ศักดิ์ชัย ศิริศรี. 2555. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนคณะศิลปศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2555. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 24. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ยงยุทธ ปญญาพี. 2550. ปัจจัยจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
- สุเมธ ใจเย็น. 2553. การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีต่อการเลือกศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สมัย วีรัตน์. 2551. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจของผู้ประกอบการในเขตจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก. 2554. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- โสมาตรม์ อมรภูมิพงศ์. 2552. ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเข้าศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยพะเยา. ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2552. **แนวทางการดำเนินงานการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- เปรมรุ่ง วงคอนัน. 2553. **ปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษาในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- อภิรัตน์ กิตติกุล. 2554. **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ**. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อุษณีย์ แจ่มใส. 2552. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- Eaddy, V.S. 1969. **The influence of selected factors on the vocational choice of vocational agricultural students in Louisiana**.n.p., 1969.
- Robbins, S.P. & Coulter, M. 2003. **Management**. 8th ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall.
- Taro Yamane. 1973. **Statistics: An Introductory Analysis**. 3rd Ed. New York. Harper and Row Publications.

ภาคผนวก

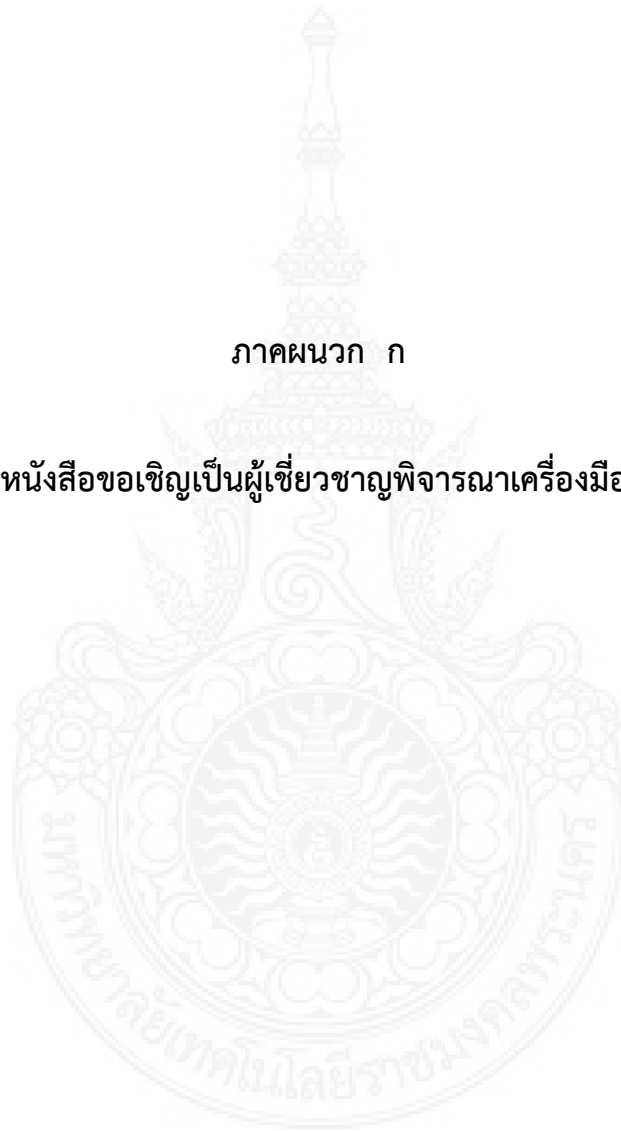
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย

ภาคผนวก ค ผลการคำนวณค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๒๕๖๒

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุพรรณษา หลังประเสริฐ

ด้วยนายวิมล อุ่นเพชร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๔-๖ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยดุสิตธานี โดยมี ดร.ธนาภ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายวิมล อุ่นเพชร จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๓๖๒๕ ๙๓๕๒

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๒๘๖๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.มูจรินทร์ บุรีนอก

ด้วยนายวิมล อุ่นเพชร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๔-๖ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยดุสิตธานี โดยมี ดร.ธนาภพ โสตร์โยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายวิมล อุ่นเพชร จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๓๖๒๕ ๙๓๕๒

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๒๘๖๓

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.พลอยจรัส ประกัษฐโกมล

ด้วยนายวิมล อุ้นเพ็ชร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๔-๖ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยดุสิตธานี โดยมี ดร.รณภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายวิมล อุ้นเพ็ชร จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๓๖๒๕ ๙๓๕๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๒๘๖๖ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉันทน์ แดงสังวาลย์

ด้วยนายวิมล อุ่นเพชร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๔-๖ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยดุสิตธานี โดยมี ดร.ธนภพ ไสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายวิมล อุ่นเพชร จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

ที่ ศธ.๐๕๘๑.๐๓/๒๘๖๕ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์จอมขวัญ สุวรรณรักษ์

ด้วยนายวิมล อุ้นเพ็ชร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๔-๖ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยดุสิตธานี โดยมี ดร.ธนาภ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายวิมล อุ้นเพ็ชร จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางปิยะธิดา สีทะวัฒนกุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ภาคผนวก ข

เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี
2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้คือ
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล
ตอนที่ 2 การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม คำตอบของท่านไม่มีผลกระทบต่อตัวท่าน แต่ประการใด แต่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัย เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและผู้ปกครอง และสถานศึกษาต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ครั้งนี้

วิมล อุ่นพีร์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิศวกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบสอบถาม

ชื่อเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยดุสิตธานี

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพียงตัวเลือกเดียวเท่านั้น และกรุณากรอกรายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อาชีพของผู้ปกครอง

1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

2. ค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว

3. รับจ้าง

4. พนักงานเอกชน

5. เกษตรกร

6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

2. ปริญญาตรี

3. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. รายได้ของครอบครัว

1. ต่ำกว่า 10,000 บาท

2. 10,001-20,000 บาท

3. 20,001-30,000 บาท

4. มากกว่า 30,001 บาท

5. ที่พักอาศัยของนักศึกษา

1. บ้านบิดา/มารดา

2. บ้านญาติ/พี่น้อง

3. หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม

4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับความสำคัญ ทางด้านขวามือของแต่ละข้อที่ตรง
กับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงระดับเดียว

โดยกำหนดคะแนนให้	5	หมายถึง	มีความสำคัญมากที่สุด
	4	หมายถึง	มีความสำคัญมาก
	3	หมายถึง	มีความสำคัญปานกลาง
	2	หมายถึง	มีความสำคัญน้อย
	1	หมายถึง	มีความสำคัญน้อยที่สุด

ข้อที่	การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน						
1.	สถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือกันมากในหน่วยงานของสถานประกอบการ					
2.	ชื่อเสียงของอาจารย์ นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่า เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือกันมากในหน่วยงานของสถานประกอบการ					
3.	สถาบันเน้นการฝึกปฏิบัติให้ทำงานและประกอบอาชีพได้จริง					
4.	สถาบันมีวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์การสอนที่ทันสมัยและทันต่อเทคโนโลยี					
5.	สถาบันได้ผ่านการรับรองการประกันคุณภาพสถานศึกษาและเป็นที่ยอมรับ					
6.	สถาบันมีการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพได้มาตรฐานเมื่อเทียบกับสถาบันอื่น					
7.	เป็นสถาบันที่ทำให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถ และมีความรู้สึกมีความมั่นใจและภูมิใจ					
8.	สถาบันมีสาขาที่เลือกเรียนที่หลากหลาย และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
9.	ผู้จบการศึกษาจากสถาบันนี้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานของรัฐและเอกชน					
10.	สถาบันแห่งนี้มีการจัดระบบการเรียนการสอนที่ดี					

ข้อที่	การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน						
11.	อาจารย์ผู้สอนมีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ					
12.	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน					
13.	อาจารย์ผู้สอนให้ความสะดวกแก่นักศึกษาเมื่อเข้าพบปรึกษาหารือ					
14.	อาจารย์ผู้สอนมีอัธยาศัยดี					
ด้านความถนัดของนักศึกษา						
15.	เลือกเรียนตามความถนัดของตนเองเพื่อนำไปประกอบอาชีพ					
16.	มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมที่จะเรียนสาขาวิชานี้					
17.	มีความสามารถตรงกับสาขาวิชาที่เลือกเรียน					
18.	มีทักษะตรงกับสาขาวิชาที่เลือกเรียน					
19.	มักฝึกฝนตนเองเกี่ยวกับการเรียนในสาขานี้อยู่เสมอ					
ด้านความสนใจส่วนตัว						
20.	ต้องการประกอบอาชีพที่ยอมรับของสังคม/ความต้องการของตลาด					
21.	เมื่อเรียนจบแล้วสามารถประกอบอาชีพที่น่าเชื่อถือเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูลได้					
22.	ต้องการประกอบอาชีพเหมือนกับบิดา มารดา					
23.	ต้องการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในสิ่งที่ตนชื่นชอบ					
24.	ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น					
ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม						
25.	สาขาวิชาที่เลือกเรียนเป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน					
26.	สถาบันมีการจัดหาทุนการศึกษาเพื่อสนับสนุนทางการศึกษา					
27.	การรับรู้ข่าวสารด้านเศรษฐกิจทำให้เลือกเรียนสาขาวิชานี้					
28.	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับพื้นฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัว					

ข้อที่	การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
29.	ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสมกับรายได้ของผู้ปกครอง					
ด้านเนื้อหาหลักสูตร						
30.	หลักสูตรมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักศึกษา					
31.	ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
32.	หลักสูตรมีการฝึกงานในสถานประกอบการจริง					
33.	ระยะเวลาศึกษาตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสม					
34.	หลักสูตรมีความหลากหลายและมีวิชาชีพน่าที่สนใจ					
35.	หลักสูตรกำลังได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการของตลาด					
36.	หลักสูตรที่เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถมีงานรองรับ					
37.	หลักสูตรทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ					
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร						
38.	ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม					
39.	ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม					
40.	ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษามีความเหมาะสม					
41.	ค่าเอกสารทางการศึกษามีความเหมาะสม					
42.	ค่าใช้จ่ายในการสมัครเข้าเรียนมีความเหมาะสม					
43.	ค่าธรรมเนียมการเรียนเหมาะสมกับสาขาวิชาและหลักสูตรการศึกษา					
44.	ค่าธรรมเนียมการเรียนเหมาะสมกับคุณภาพและการบริการ					
45.	มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)					
46.	มีกระบวนการชำระค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าบริการต่างๆ อย่างเป็นระบบ					
47.	มีการผ่อนผันการชำระค่าเล่าเรียนให้นักศึกษาเมื่อมีเหตุผลและความจำเป็น					

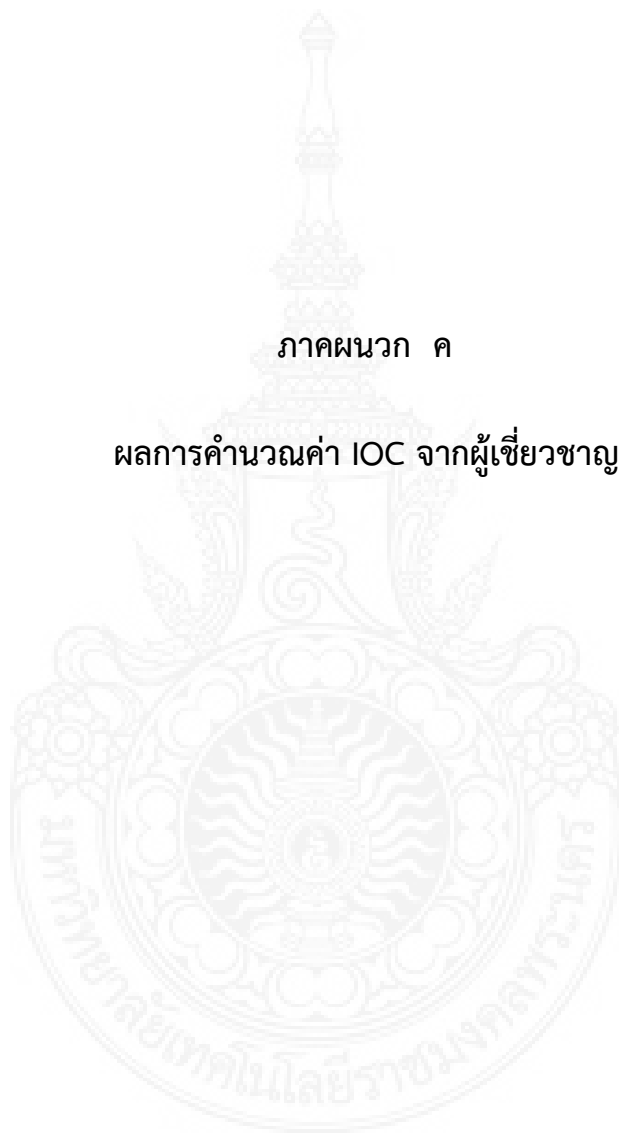
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

*****ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี*****

ภาคผนวก ค

ผลการคำนวณค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ

คำถาม ตอนที่	ชื่อ คำถาม ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	1.2	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
	1.3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
	1.4	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
	1.5	0	+1	+1	+1	0	3	0.6	ใช้ได้
2	2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.8	0	0	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
	2.9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.14	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
	2.15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.20	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
	2.21	0	0	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้

คำถาม ตอนที่	ข้อ คำถาม ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2	2.22	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
	2.23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.25	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
	2.26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.31	+1	0	0	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
	2.32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.39	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.6	ใช้ได้
	2.40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.41	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
	2.42	+1	+1	0	+1	0	3	0.6	ใช้ได้
	2.43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.47	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นายวิมล อุ่นเพชร
วัน เดือน ปีเกิด 26 กันยายน 2528
ที่อยู่ปัจจุบัน 19 หมู่ 12 ตำบลท่าฉนวน อำเภอคลองไทร จังหัดสุโขทัย 64170

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรบัณฑิต วิชาชีพครู	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2552
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2550
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม	2547
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนบ้านน้ำเรือง	2544

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปีที่ทำงาน
อาจารย์	วิทยาลัยดุสิตธานี	2557-ปัจจุบัน
ช่างจัดดอกไม้	ร้าน Magic Wedding	2549-2556

